

Verordening van van de gemeenteraad van de gemeente Haarlem houdende regels omtrent de Wet maatschappelijke ondersteuning (Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020)

De raad van de gemeente Haarlem;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 2020, BBV nr: 2020/0076831;

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste, tweede en derde lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid, 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 156 van de Gemeentewet;

gelet op de doelstellingen zoals verwoord in de door de raad vastgestelde beleidskaders :

1. Transformatienota sociaal domein BAZ NR: 2015/060879 ;
2. Beleidskader Opvang, Wonen en Herstel, BBV NR: 2016/324154.

gezien het advies van de commissie Samenleving;

overwegende dat:

- Inwoners ieder op hun wijze hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven;
- inwoners elkaar daarin naar vermogen bijstaan;
- inwoners die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn, onvoldoende in staat zijn tot participatie, of niet in staat zijn zich zelfstandig te handhaven in de samenleving in verband met een beperking, chronisch psychische of psychosociale problemen, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen -ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet- voor het verlenen van maatschappelijke ondersteuning;
- dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

besluit vast te stellen de:

“Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020”

AFDELING I ALGEMEEN

HOOFDSTUK 1 BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening en de daarop gebaseerde regelgeving wordt verstaan onder:
 - a. algemeen gebruikelijke voorziening: een voorziening die financieel gedragen kan worden, niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking, die algemeen verkrijgbaar is, die niet aanzienlijk duurder is dan vergelijkbare producten en een persoon zonder beperking zou, mede gelet op de individuele omstandigheden van het geval, waaronder de leeftijd, ook beschikken over de voorziening;
 - b. algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning. In Haarlem wordt dit voorzieningen aanbod de sociale basis genoemd.
 - c. andere voorziening: voorziening op basis van een andere wet dan de Wmo 2015;
 - d. beperking: aan de cliënt verbonden kenmerken die er toe leiden dat hij niet (volledig) in staat is tot zelfredzaamheid en/of deelname aan het maatschappelijk leven;
 - e. besluit: Uitvoeringsbesluit Algemene en maatwerkvoorzieningen Wet maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020;
 - f. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlem;

- g. diensten: hulp bij het huishouden, begeleiding en dagbesteding en (ambulante) ondersteuning die wordt geboden in het kader van beschermd en beschut wonen;
 - h. eigen bijdrage: een bijdrage van een cliënt in de kosten van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebondenbudget;
 - i. gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten
 - j. gemeenschappelijke ruimten: gedeelte(n) van een woongebouw, niet behorende tot de onderscheiden woningen, bestemd en noodzakelijk om de woonruimte van de cliënt waar deze zijn hoofdverblijf heeft vanaf de toegang tot het woongebouw te bereiken, waaronder begrepen ruimten voor gemeenschappelijk gebruik zoals een keuken of recreatieruimte;
 - k. gesprek: een gesprek tijdens of naar aanleiding van een melding waarin de onderwerpen van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 vierde lid van de wet aan bod komen;
 - l. hoofdverblijf: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de cliënt zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en in de Basisregistratie Personen staat ingeschreven dan wel zal staan ingeschreven, dan wel het feitelijk woonadres;
 - m. huisgenoot: de persoon die met de cliënt duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont, anders dan door een commerciële huurders- of kostgangersrelatie;
 - n. instelling: instelling in de zin van de Wet toelating zorginstellingen, een ziekenhuis of wooninitiatief op grond van de Wlz en subsidieregelingen Wlz;
 - o. maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:
 - 1°. ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen,
 - 2°. ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen,
 - 3°. ten behoeve van beschermd wonen en opvang.
 - p. meerkosten: kosten, niet zijnde de kosten als bedoeld in artikel 2.1.7 van de wet, die uitgaan boven de kosten die als algemeen gebruikelijk zijn te beschouwen;
 - q. melding: het kenbaar maken van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet;
 - r. onderzoeksverslag: de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 achtste lid van de wet, waarin de adviezen, verwijzingen en afspraken staan die in samenspraak met de cliënt zijn gemaakt, eventueel aangevuld met zijn persoonlijk plan en de beoogde resultaten;
 - s. persoonlijk plan: een door de cliënt opgesteld plan dat aangeeft, op basis van artikel 2.3.2, vierde lid, onderdelen a tot en met e van de wet, welke behoefte hij heeft aan maatschappelijke ondersteuning en welke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen;
 - t. pgb-plan: een aan de cliënt aangereikt en door de cliënt ingevuld en ondertekend format pgb-plan;
 - u. sociaal netwerk: personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;
 - v. spoedeisend geval: een onvoorziene situatie die geen uitstel verdraagt;
 - w. trajectplan: het trajectplan omvat een inventarisatie van problemen en kwaliteiten op alle leefgebieden, inclusief een risicotaxatie op gedrag.
 - x. uitvoeringsbesluit: het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 zijnde een algemene maatregel van bestuur;
 - y. verplaatsingsvoorziening: een maatwerkvoorziening, al dan niet gemotoriseerd, waarmee de cliënt zich in zijn leefomgeving kan verplaatsen;
 - z. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - aa. woonvoorziening: een aanpassing aan de woning of een verhuisvoorziening;
 - ab. zelfstandige woning: een woning met eigen toegang en eigen keuken en toilet.
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, het landelijke Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 1.2 Doelgroep van de verordening

- 1. Deze verordening richt zich op personen:
 - a. die hun woonplaats hebben in Haarlem en
 - b. die hun zelfredzaamheid en/of maatschappelijke participatie willen behouden of verbeteren
 - c. én daar ondersteuning bij nodig hebben, of

- d. die, al dan niet woonachtig in Haarlem, als mantelzorger ondersteuning aan een Haarlemmer bieden.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid richt de verordening zich wat betreft opvang en beschermd wonen op ingezetenen van Nederland die bij de centrumgemeente Haarlem ondersteuning zoeken.
3. Wanneer de doelgroep te maken heeft met meervoudige domein overstijgende problematiek op het terrein van de Jeugdwet, de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Participatiewet draagt het college zorg voor een goede afstemming van de ondersteuning.

HOOFDSTUK 2 SPEERPUNTEN VAN BELEID

Artikel 2.1 Perspectief van de inwoner

De gemeente stelt de leefwereld van inwoners centraal, niet de systeemwereld. Uitgangspunt is het dagelijks leven van Haarlemmers en 'doen wat nodig is'.

Artikel 2.2 Kracht van de wijk

De gemeente organiseert zorg en ondersteuning zo dicht mogelijk in de leefomgeving van inwoners.

Artikel 2.3 Samenhangende aanpak

De gemeente wil een aanpak zonder schotten tussen voorzieningen. Dat veronderstelt een goede samenwerking tussen partners, op stedelijk niveau of in wijken.

Artikel 2.4 Samenwerken

De gemeente is opdrachtgever en stuurt op resultaten, de aanbieders zijn de deskundigen.

AFDELING II ONDERZOEK NAAR MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING

HOOFDSTUK 3 MELDING EN ONDERZOEK

Artikel 3.1 De melding

1. Een onderzoek start met het doen van een melding. De melding kan door of namens een cliënt bij het college worden gedaan.
2. De wijze waarop de melding wordt gedaan is vormvrij. Een uitzondering geldt voor het verzoek om maatschappelijke ondersteuning dat is gericht op beschut of beschermd wonen. Deze melding wordt bij voorkeur digitaal door of namens cliënt gedaan bij de gemeente Haarlem.
3. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk plan, dat uiterlijk binnen zeven werkdagen na de melding kan worden ingediend.
4. In spoedeisende gevallen treft het college na de melding als bedoeld in het eerste lid zonder uitstel een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek.
5. Het college maakt afspraken met aanbieders op welke wijze zij kunnen signaleren dat de cliënt een veranderde behoefte aan maatschappelijke ondersteuning heeft.
6.
 - a. Een melding die gericht is op opvang wordt gedaan bij de brede centrale toegang;
 - b. Een melding van behoefte aan opvang als gevolg van ernstige onveiligheid die door huiselijk geweld wordt veroorzaakt vindt plaats bij de instelling voor opvang van slachtoffers van huiselijk geweld.
7. Indien relevante informatie voldoende bekend is bij het college, kan het college een melding zonder onderzoek zoals beschreven in afdeling II, hoofdstuk 3 van deze verordening afdoen.

Artikel 3.2 Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat inwoners van de gemeente Haarlem een beroep kunnen doen op gratis onafhankelijke cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voorafgaande aan het onderzoek op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

Artikel 3.3 Inhoud onderzoek

1. Het college zal, voordat een afspraak wordt gemaakt voor het gesprek, de reeds aanwezige gegevens verzamelen die van belang zijn.
 - a. Het college zal, voordat een afspraak wordt gemaakt voor het gesprek, de reeds aanwezige gegevens verzamelen die van belang zijn.
 - b. Indien de ondersteuningsbehoefte van de cliënt die zich heeft gemeld voldoende bekend is bij het college, kan de cliënt in overeenstemming met het college afzien van een gesprek.

2. Indien er geen of onvoldoende gegevens bekend zijn volgt er zo spoedig mogelijk na de melding een gesprek met de cliënt en zijn mantelzorger. Hierbij wordt rekening gehouden met het persoonlijk plan, indien aanwezig. De volgende onderwerpen worden in samenhang met elkaar besproken:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt;
 - b. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - c. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk of met behulp van vrijwillige inzet te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - d. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - e. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, onderscheidenlijk de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd of beschut wonen of opvang;
 - f. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en met partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
 - g. informatie over bijdragen in de kosten die de cliënt verschuldigd zal zijn;
 - h. de mogelijkheid aan bod om te kiezen voor de levering van de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.

Artikel 3.4 Advisering

1. Het college kan in het kader van het onderzoek om deskundigenadvies vragen indien:
 - a. het onduidelijk is welke mogelijkheden cliënt (nog) heeft ondanks de geobjectiverde aandoeningen en stoornissen en wat de prognose daarvan is;
 - b. het college dat om een andere reden gewenst vindt.
2. Het college is bevoegd om, als dit van belang is voor de beoordeling van de aanspraak op een maatwerkvoorziening, de cliënt -of in geval van gebruikelijke hulp zijn huisgenoten door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te laten onderzoeken.

Artikel 3.5 Onderzoeksverslag

1. Het college overlegt na het gesprek een aanvraagformulier aan de cliënt met de uitkomsten van het onderzoek. Met de beschikking wordt het onderzoeksverslag meegestuurd. Het resultaat van het onderzoek kan ook een eigen kracht brief betreffen.
2. Het college formuleert in het onderzoeksverslag ook de behoefte aan maatregelen om de mantelzorger te ondersteunen.
3. Ten behoeve van de opvang wordt geen onderzoeksverslag toegezonden aan de cliënt.

AFDELING III ALGEMENE VOORZIENINGEN

HOOFDSTUK 4 UITGANGSPUNTEN EN DE AARD VAN ALGEMENE VOORZIENINGEN

Artikel 4.1 Uitgangspunten van algemene voorzieningen

1. Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijk zonder tussenkomst van de gemeente.
2. Een algemene voorziening kan ingericht zijn voor alle inwoners van Haarlem of voor een specifieke doelgroep, en is rechtstreeks toegankelijk voor mensen die maatschappelijke ondersteuning behoeven en/of tot de doelgroep van de voorziening behoren.
3. Het college bevordert en treft de algemene voorzieningen die naar zijn oordeel bijdragen aan de zelf- en samenredzaamheid en de participatie van ingezetenen en aan de ondersteuning van mantelzorg en vrijwilligerswerk daarvoor, waaronder in elk geval de in dit hoofdstuk vermelde voorzieningen.
4. Een algemene voorziening bevordert het doel zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven wonen.
5. De algemene voorziening geldt als preventief en als voorliggend op de maatwerkvoorziening.
6. Er wordt geen eigen bijdrage gevraagd voor het gebruik van de algemene voorziening.

Artikel 4.2 Aanbod van algemene voorzieningen

1. Algemene voorzieningen zijn onder meer gericht op:

- a. Welzijnswerk en buurtgerichte (burger)initiatieven;
- b. Duurzaam sociaal contact en ontmoeting;
- c. Recreatieve activiteiten voor kwetsbare groepen gericht op contact en ontmoeting;
- d. Arbeidsmatige activiteiten voor kwetsbare groepen voor behoud en ontwikkeling van werknemersvaardigheden;
- e. Mantelzorgondersteuning;
- f. Onafhankelijke cliëntondersteuning;
- g. Informatie, advies en (kortdurende) begeleiding via de sociaal wijkteams;
- h. Ondersteuning bij de financiële huishouding;
- i. Ondersteuning bij opgroeien en opvoeden;
- j. Versterking van de vrijwillige inzet en informele netwerken;
- k. Informatie en ondersteuning ter bevordering van een gezonde leefstijl;
- l. Woondiensten gericht op het zelfredzaam zijn in en om het huis.
- m. mogelijkheden om zo lang mogelijk zelfstandig te blijven wonen in een andere, beter geschikte woning gelet op het ouder worden.

AFDELING IV MAATWERKVOORZIENINGEN

HOOFDSTUK 5 AANVRAAG EN VORMEN VAN VERSTREKKING

Artikel 5.1 De aanvraag

1. Het college merkt het ondertekende aanvraagformulier zoals vermeld in artikel 3.5 lid 1 aan als aanvraag.
2. Een aanvraag om een pgb voor diensten zoals genoemd in artikel 7.1 lid 2 is compleet als deze vergezeld gaat van een pgb-plan.
3. Het college neemt binnen 2 weken een schriftelijk besluit op de aanvraag.
4. Een cliënt kan na het verstrijken van de periode van 6 weken, indien het onderzoek nog niet is afgerond, een aanvraag indienen.
5. Indien artikel 3.1 lid 7 van toepassing is, beschikt het college op basis van het daarvoor ontwikkelde aanvraagformulier.

Artikel 5.2 Inhoud beschikking

1. Bij het treffen van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in elk geval vastgelegd:
 - a. welke de te treffen voorziening is;
 - b. wat de duur van de verstrekking is, voor zover dit door het college wordt bepaald;
 - c. hoe de voorziening in natura wordt verstrekt;
 - d. welke verplichtingen van de zijde van de cliënt er zijn verbonden aan het verstrekken van de maatwerkvoorziening.
2. Bij het treffen van een maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt in de beschikking in aanvulling op artikel 5.2 lid 1 onder a en b in elk geval vastgelegd:
 - a. wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is;
 - b. welke verplichtingen zijn verbonden aan het persoonsgebonden budget, waaronder de verantwoording van het persoonsgebonden budget.
3. Als er sprake is van een te betalen eigen bijdrage in de kosten wordt dit in de beschikking opgenomen.

Artikel 5.3 Vormen van verstrekking

1. Een maatwerkvoorziening kan in natura worden verstrekt, in de vorm van een persoonsgebonden budget of als financiële tegemoetkoming.
2. Voor een verhuizing op verzoek van de aanvrager en voor het op verzoek van de gemeente beschikbaar stellen van de huidige woning gelden vaste financiële tegemoetkomingen in de verhuis- en inrichtingskosten. De hoogtes van de desbetreffende financiële tegemoetkomingen staan in het gemeentelijke Uitvoeringsbesluit.
3. Een maatwerkvoorziening in natura kan worden verstrekt in eigendom, in bruikleen of als persoonlijke dienstverlening, dit ter beoordeling aan het college.

HOOFDSTUK 6 BEOORDELING AANSPRAAK

Artikel 6.1 Wettelijke criteria maatwerkvoorziening

1. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening in verband met de door hem ondervonden beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie, voor zover hij deze beperkingen naar het oordeel van het college niet:
 - a. op eigen kracht,
 - b. met gebruikelijke hulp,
 - c. met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk, dan wel
 - d. met gebruikmaking van algemene voorzieningen, kan verminderen of wegnemen.
2. De maatwerkvoorziening als bedoeld in het eerste lid levert, rekening houdend met het onderzoeksverslag, de beschreven persoonskenmerken en indien aanwezig het persoonlijk plan, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid en/of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven wonen.

Artikel 6.2 Algemene criteria maatwerkvoorziening

1. Er bestaat aanspraak op een maatwerkvoorziening voor zover:
 - a. deze noodzakelijk is om de cliënt in staat te stellen tot zelfredzaamheid en/of participatie, mede met als doel zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven wonen;
 - b. deze als goedkoopst adequate oplossing aan te merken is;
2. Geen aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat:
 - a. indien de beperkingen van de cliënt met een voor hem als algemeen gebruikelijk te beschouwen voorziening kunnen worden opgelost dan wel in aanvaardbare mate worden verminderd;
 - b. voor zover de cliënt aanspraak kan maken op een andere voorziening.
3. De aanvraag om een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval afgewezen indien de maatwerkvoorziening door de cliënt is gerealiseerd vóór de melding.
4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte maatwerkvoorziening, wordt deze uitsluitend verstrekt als de eerder verstrekte maatwerkvoorziening technisch is afgeschreven, tenzij:
 - a. de eerder verstrekte maatwerkvoorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. eerder verstrekte maatwerkvoorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
5. Indien de leverancier met redenen omkleed de bruikleenovereenkomst beëindigt met de cliënt kan dit leiden tot de intrekking van de beschikking.

HOOFDSTUK 7 PERSOONSGEBONDEN BUDGET (pgb)

Artikel 7.1 Criteria pgb

1. De cliënt heeft de mogelijkheid om te kiezen voor een pgb indien:
 - a. de cliënt naar oordeel van het college op eigen kracht, al dan niet met hulp uit zijn sociale netwerk of zijn (wettelijk) vertegenwoordiger, voldoende in staat is te achten tot:
 - en redelijke waardering van zijn belangen, en
 - het op een verantwoorde manier uitvoeren van de aan het pgb verbonden taken;
 - b. de cliënt weet te motiveren waarom hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst;
 - c. naar oordeel van het college is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen voldoen aan de kwaliteitseisen van de wet en in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het pgb wordt toegekend;
 - d. de maatwerkvoorziening géén maatschappelijke opvang of vrouwenopvang betreft.
2. Aan het pgb zijn de volgende verplichtingen en voorwaarden verbonden:
 - a. De cliënt dient een pgb-plan op te stellen. Hiervoor ontvangt de cliënt een vast format. De cliënt stuurt het pgb-plan met het ondertekende aanvraagformulier retour.
 - b. In afwijking van lid 2 onder a is voor de pgb 's voor hulpmiddelen, vervoersvoorzieningen, huishoudelijke ondersteuning of woningaanpassingen geen pgb-plan nodig.
 - c. Het pgb moet worden besteed aan het realiseren van de in het collegebesluit (beschikking) genoemde doelen.

- d. Uit het pgb mogen in ieder geval geen administratieve bemiddelingsbureaus, andere tussenpersonen of belangenbehartigers worden betaald.
 - e. Indien de vertegenwoordiger van de cliënt het budget beheert mag deze niet tevens de ondersteuning leveren die met het pgb wordt ingekocht of werkzaam zijn voor de organisatie waar deze ondersteuning wordt ingekocht.
 - f. De cliënt die is aangewezen op maatschappelijke ondersteuning besteedt het pgb niet aan de huisgenoot als deze daartoe niet in staat is wegens (dreigende) overbelasting.
 - g. Het pgb mag niet in het buitenland worden besteed, tenzij hiervoor vooraf schriftelijke toestemming is gegeven door het college.
 - h. Het niet voldoen aan de voorwaarden c tot en met g van artikel 7.1 lid 2 kan leiden tot het intrekken van de beschikking voor het pgb.
3. De cliënt aan wie een pgb is toegekend sluit met de aanbieder een zorgovereenkomst, waarin onder andere afspraken zijn opgenomen over de wijze van declareren. Hierbij is het verplicht gebruik te maken van één van de toepasselijke model zorgovereenkomsten van de Sociale Verzekeringsbank (SVB).
 4. Het college kan aanvullende eisen stellen aan de in het vorige lid bedoelde zorgovereenkomst indien het pgb wordt besteed aan een persoon uit het sociale netwerk van de cliënt of aan een persoon die niet als beroepskracht wordt aangemerkt.
 5. In de zorgovereenkomst, als bedoeld in het vierde lid, sluit de aanbieder zich aan bij de afspraken die zijn vastgelegd in de beschikking over de kwaliteit en het resultaat van de maatschappelijke ondersteuning.
 6. De cliënt aan wie een pgb is toegekend zorgt er voor dat een aanbieder op wie het Arbeidstijdenbesluit niet van toepassing is, niet meer dan veertig uur in één week voor hem werkzaamheden verricht.
 7. In afwijking van lid 2 onder a wordt aan pgb 's voor hulpmiddelen, vervoersvoorzieningen, hulp bij het huishouden of woningaanpassingen niet de vereiste van het pgb-plan gesteld.

Artikel 7.2 Afweging kwalificatie ondersteuner uitvoering pgb

1. Beroepsmatige ondersteuner:
Een professionele ondersteuner die:
 - in het bezit is van relevante diploma's; en
 - werkervaring heeft op het desbetreffende zorgterrein; en
 - hier referenties van kan overleggen.

Voor de hoogte van het pgb is dan artikel 7.3 lid 8 van toepassing.

2. Ondersteuner vanuit het sociale netwerk:
een ondersteuner die niet voldoet aan de vereisten uit lid 1. Voor de hoogte van het pgb is dan artikel 7.3 lid 4 onder d van toepassing.

Artikel 7.3 Vaststellen hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb voor vervoersvoorzieningen, hulpmiddelen en woningaanpassingen bedraagt in ieder geval niet meer dan de totale huurprijs van de goedkoopst adequate voorziening die aan de gemeentelijke leverancier voor de standaard productcategorieën verschuldigd zou zijn over een periode van 6 jaar. Hierbij is al rekening gehouden met kosten voor onderhoud, reparatie en verzekering.
2. Indien de maatwerkvoorziening een (roerende) voorziening buiten de standaard productcategorieën van de gemeentelijke leverancier betreft, bestaat het pgb uit twee componenten:

- een bedrag, bestemd voor de aanschafkosten van de goedkoopst adequate voorziening;
- een bedrag, bestemd voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van de voorziening, dat maximaal 25% van de kosten van aanschaf van de goedkoopst adequate voorziening kan bedragen.

Het college stelt aan de hand van de criteria 'noodzakelijk' en 'goedkoopst adequaat' de omvang van voornoemde bedragen vast aan de hand van de uitkomst van twee offertes, uitgebracht door een leverancier naar keuze. Van deze offertes wordt er één opgevraagd door de gemeente en één door belanghebbende. Bij twijfel over het goedkoopst adequate karakter van de offerte van de (gemeentelijke) leverancier, kan de gemeente nog een offerte opvragen bij een andere leverancier.

3. De hoogte van het pgb voor beschut en beschermd wonen is maximaal 95 % van het toepasselijke tarief in natura.
4. De hoogte van het persoonsgebonden budget voor diensten is afgeleid van de tarieven waarvoor het college deze diensten heeft gecontracteerd (natura tarieven).
 - a. Het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden wordt gebaseerd op maximaal 85 % van het toepasselijke natura tarief per uur.
 - b. Het persoonsgebonden budget voor alle vormen van ambulante begeleiding die beroepsmatig wordt geboden wordt gebaseerd op maximaal 85 % van het toepasselijke natura tarief per uur.
 - c. Het persoonsgebonden budget voor dagopvang wordt gebaseerd op maximaal 100 % van het toepasselijke natura tarief per dagdeel.
 - d. Het persoonsgebonden budget voor ambulante begeleiding die geboden wordt door een persoon uit het sociale netwerk van de cliënt of een persoon die niet aangemerkt wordt als een beroepsmatige ondersteuner is een uurtarief van € 20,00.
 - e. Het persoonsgebonden budget (tarief per etmaal) voor kortdurend verblijf, waaronder kortdurend verblijf voor jongvolwassenen en fasehuis en kamertrainingen, in een instelling is 100 % van het natura tarief van het toepasselijke tarief in natura voor basisverblijf of verblijf plus.
 - f. De cliënt kan kiezen voor een tegemoetkoming voor hulp vanuit het sociale netwerk, te betalen vanuit een pgb. De hoogte hiervan is maximaal € 141,00 per kalendermaand voor de invulling van één of meerdere maatwerkvoorziening(-en) met een omvang van tenminste 3 uur per week.
5. De tarieven genoemd onder lid 4 zijn all-in tarieven. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens ziekte en vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in de tarieven.
6. Het is mogelijk om in plaats van het collectief vervoer in aanmerking te komen voor een pgb voor lokaal vervoer. De hoogte van dit pgb stelt de aanvrager in staat om 2.000 kilometer op jaarbasis te reizen op basis van de onbelastbare kilometervergoeding van € 0,19 per kilometer.
7. Het persoonsgebonden budget moet in ieder geval toereikend zijn om maatschappelijke ondersteuning in te kunnen kopen die voldoet aan de kwaliteitseisen zoals bedoeld in de wet en die in redelijkheid geschikt is voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt toegekend.
8. De hoogte van de tarieven met betrekking tot het persoonsgebonden budget staan in het door het college vastgestelde Uitvoeringsbesluit.

HOOFDSTUK 8 HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 8.1 Resultaten hulp bij het huishouden

1. De hulp bij het huishouden is gericht op één of meer van de volgende resultaten:
 - a. het schoon en leefbaar houden van de woning;
 - b. het beschikken over schone en draagbare kleding;
 - c. het beschikken over de benodigde dagelijkse maaltijden;
 - d. het thuis kunnen zorgen voor de minderjarige kinderen;
 - e. hulp bij het organiseren van het huishouden.
2. Met het oog op het objectiveren van de resultaten, als genoemd in lid 1, baseert het college zich op de objectieve normen.

Artikel 8.2 Criteria hulp bij het huishouden

1. Het schoon en leefbaar houden van de woning heeft uitsluitend betrekking op woonruimten die:
 - a. nodig zijn voor het normale gebruik van de woning, en
 - b. daadwerkelijk dagelijks in gebruik zijn.
2. Een cliënt komt niet in aanmerking voor ondersteuning bij het huishouden indien hij één of meer huisgenoten heeft die naar oordeel van het college gebruikelijk hulp kunnen verlenen, zoals vastgesteld in de Wmo richtlijn "indicatieadvisering hulp bij het huishouden"

3. Bij het oordeel of gebruikelijke hulp kan worden geleverd houdt het college -onverminderd de wettelijke definitie- in ieder geval rekening met:
 - a. de omvang van de ondersteuningsbehoefte;
 - b. de leeftijd en de ontwikkelingsfase van inwonende kinderen.

HOOFDSTUK 9 AMBULANTE BEGELEIDING, DAGBESTEDING en KORTDUREND VERBLIJF

Artikel 9.1 Maatschappelijke ondersteuning

1. Onder maatschappelijke ondersteuning wordt in dit hoofdstuk verstaan:
 - a. Ambulante begeleiding;
 - b. Kortdurend verblijf;
 - c. Dagopvang, zo nodig aangevuld met het noodzakelijke vervoer door de aanbieder van en naar de locatie waar de ondersteuning wordt geboden;
 - d. Ondersteuning voor jongvolwassenen van 18-23 jaar met opvoed- en opgroei problemen die niet onder de verlengde Jeugdwet vallen. Naast specifieke vormen van ambulante begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf kan ook verblijf in een fasehuis of kamertrainingscentrum worden ingezet.
 - e. Gezinsbegeleiding

Artikel 9.2 Resultaten ambulante begeleiding

1. De ondersteuning bij een zelfstandig leven is onder meer gericht op het zo zelfredzaam mogelijk kunnen uitvoeren van de algemene dagelijkse levensverrichtingen, het kunnen voeren van een gestructureerd huishouden, het kunnen aangaan en onderhouden van sociale relaties en/of maatschappelijk kunnen participeren. Dit betreft onder meer het:
 - a. op orde houden van financiën en administratie;
 - b. voorzien in de eerste levensbehoeften;
 - c. uitvoeren van taken rondom het zelfstandig wonen;
 - d. voorkomen van isolement door het aangaan en onderhouden van sociale contacten;
 - e. nemen van besluiten;
 - f. zichzelf verzorgen;
 - g. op een passende manier voor zichzelf op komen;
 - h. stabiel functioneren en participeren in de samenleving;
 - i. zich zelfstandig verplaatsen met algemeen gebruikelijke vervoersmiddelen;
 - j. gezond leven en handelen (voeding en beweging);
 - k. zoveel mogelijk verrichten van de eigen algemene dagelijkse levensbehoeften (ADL);
 - l. zingeving.
2. Ook personen uit de sociale omgeving van de cliënt kunnen in aanmerking komen voor de ondersteuning als genoemd in het eerste lid. In dat geval is de ondersteuning er op gericht hen in staat te stellen om met (de gevolgen van) de beperkingen van de cliënt om te kunnen gaan.
3. De omvang van de maatwerkvoorziening ambulante begeleiding wordt bepaald in overleg met de cliënt op basis van het persoonlijk plan en het gesprek. Indien geen overeenstemming wordt bereikt wordt hierbij de (voormalige) ciz indicatiewijzer versie 7.1 gehanteerd.
4. De aanbieder kan voor een periode van maximaal 6 weken en maximaal 14 uur per week onverwijld en zonder melding aan, onderzoek door en beschikking van de gemeente voor de desbetreffende cliënt, extra noodzakelijke ambulante begeleiding inzetten indien een crisissituatie dit noodzakelijk maakt.

Artikel 9.3 Resultaten kortdurend verblijf

1. De ondersteuning kortdurend verblijf is gericht op de volgende resultaten:
 - a. het ontlasten van de mantelzorger en/of;
 - b. het zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen wonen van de cliënt.

Artikel 9.4 Doel, resultaten en omvang dagopvang

1. Het doel van ondersteuning middels dagopvang is om zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven wonen en te kunnen blijven deelnemen aan het maatschappelijk leven. De ondersteuning is, met inzet van sociale en recreatieve activiteiten, gericht op één of meer van de volgende resultaten:
 - a. een zinvolle daginvulling en structuur aanbieden,
 - b. duurzaam sociaal contact en ontmoeting faciliteren,
 - c. eenzaamheid en (sociaal) isolement voorkomen,

- d. vaardigheden aanleren en – indien mogelijk - toeleiden naar voorliggende voorzieningen,
 - e. vaardigheden stabiliseren en achteruitgang begeleiden en
 - f. mantelzorger ontlasten.
2. De omvang van de maatwerkvoorziening dagopvang wordt bepaald in overleg met de cliënt op basis van het persoonlijk plan en het gesprek. Indien geen overeenstemming wordt bereikt wordt hierbij de (voormalige) Ciz indicatiewijzer versie 7.1 gehanteerd.

Artikel 9.5 Resultaten ondersteuning voor jongvolwassenen van 18-23 jaar

1. De ondersteuning bij een zelfstandig leven is onder meer gericht op het zo zelfredzaam mogelijk kunnen uitvoeren van de algemene dagelijkse levensverrichtingen, het kunnen voeren van een gestructureerd huishouden, het kunnen aangaan en onderhouden van sociale relaties en/of maatschappelijk kunnen participeren. Dit betreft onder meer de resultaten zoals genoemd
 - a. onder 9.2 bij ambulante begeleiding;
 - b. onder 9.3 bij kortdurend verblijf, waarbij het – naast een eventuele mantelzorger - ook gaat om het ontlasten van de ouder(s)/verzorgers;
 - c. onder 9.4 bij dagbesteding;
2. Voor gezinsbegeleiding geldt dat deze ingezet wordt als ondersteuning nodig is voor zowel de jeugdige(n) als de ouder(s)/opvoeder(s) gericht op de resultaten genoemd onder 9.2 en daarnaast op:
 - a. het vergroten van de draagkracht van het gezin;
 - b. het verbeteren van de ouder-kind relatie;
 - c. het zoveel mogelijk oplossen van opvoedproblemen, zodat de jeugdige opgroeit in een veilige omgeving.
3. Voor verblijf in een fasehuis of kamertrainingscentrum / CoWonen geldt als resultaat dat door intensieve training de zelfstandigheid van de jongvolwassene dusdanig wordt versterkt dat zelfstandig wonen mogelijk is.

Artikel 9.6 Criteria maatschappelijke ondersteuning

De cliënt komt niet in aanmerking voor ondersteuning als bedoeld in dit hoofdstuk indien hij één of meer huisgenoten heeft die naar oordeel van het college relevante gebruikelijke hulp kunnen verlenen. Artikel 8.2 lid 2 en 3 is hier van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 10 ONDERSTEUNING GERICHT OP HET GEBRUIK VAN DE WONING

Artikel 10.1 Resultaat woonvoorziening

De woonvoorziening is er op gericht dat de cliënt normaal gebruik kan maken van de woning waar hij zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben na een noodzakelijke verhuizing naar een adequate woning. Onder normaal gebruik van de woning wordt verstaan het kunnen verrichten van de elementaire woonfuncties met onder andere de volgende resultaten:

- a. het kunnen slapen, eten en het zoveel mogelijk zelf de lichaamsreiniging en toiletgang uitvoeren;
- b. het zelf verrichten van belangrijke huishoudelijke werkzaamheden;
- c. het kunnen koken en het gebruiken van de keuken;
- d. het kunnen maken van normale verplaatsingen in en om de woning;
- e. het hebben van toegang tot de woning;
- f. dat kinderen zonder gevaar voor eigen gezondheid in de woonruimte kunnen spelen.

Artikel 10.2 Criterium woonvoorziening

Een woonvoorziening heeft uitsluitend betrekking op woonruimten die:

- a. nodig zijn voor het normale gebruik van de woning, en die
- b. daadwerkelijk in gebruik zijn.

Artikel 10.3 Aanvullende criteria woonvoorziening

1. Een woningaanpassing kan slechts worden toegekend voor zover:
 - a. er sprake is van een zelfstandige woning; en
 - b. de aan te passen woning in de gemeente Haarlem staat; en
 - c. de kosten van noodzakelijke woningaanpassingen onder € 10.000,- blijven.
2. In afwijking van lid 1 c kan een woning alsnog boven € 10.000 worden aangepast als er, naar het oordeel van het college, zwaarwegende redenen zijn waarom een verhuizing niet plaats kan vinden.
3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

- a. het toekennen van woonvoorzieningen aan hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen en bij kamerverhuur.
 - b. het toekennen van woonvoorzieningen aan woongebouwen en instellingen en/of maatwerkvoorzieningen ten behoeve van haar bewoners, die specifiek gericht zijn op ouderen en/of mensen met beperkingen, voor zover het betreft:
 - voorzieningen die tot de basisoutillage gerekend kunnen worden;
 - voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen of hadden kunnen worden meegenomen.
4. Een woonvoorziening wordt slechts toegekend indien de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woning waar de maatwerkvoorziening wordt getroffen.
5. De aanvraag voor een woonvoorziening wordt geweigerd indien:
- a. de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing, die niet noodzakelijk was vanwege belemmeringen in het normale gebruik van de woning als gevolg van beperkingen, en er geen andere belangrijke reden aanwezig was.
 - b. de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn beperkingen -op dat moment beschikbare- meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college.
 - c. woonvoorzieningen in gemeenschappelijke ruimten om veiligheids- en uitvoeringstechnische redenen niet geplaatst kunnen worden.
 - d. de cliënt verhuisd is naar een woonruimte die niet bestemd en/of geschikt is om het gehele jaar door bewoond te worden.
 - e. de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning het gevolg zijn van de aard van de in de woning gebruikte materialen.
 - f. de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud of bedoeld is ter renovatie van de woning of om deze in overeenstemming te brengen met de eisen die redelijkerwijs aan een woning mogen worden gesteld in deze tijd.
 - g. woonvoorzieningen zijn afgeschreven en vervanging daarvan als algemeen gebruikelijk kan worden aangemerkt. De afschrijftermijnen woonelementen zoals opgenomen in het 'Beleid huurverhoging na woningverbetering van de huurcommissie' wordt hierbij gehanteerd.

Artikel 10.4 Hoofdverblijf in een instelling

1. In afwijking van artikel 10.3 lid 4 kan aan de cliënt die in een Wlz instelling verblijft, een woonvoorziening voor het bezoekbaar maken van één woonruimte in de gemeente Haarlem toegekend worden, onder de voorwaarde dat deze woonruimte regelmatig wordt bezocht;
2. Onder het bezoekbaar maken van de woonruimte wordt uitsluitend verstaan dat de cliënt deze woning kan betreden en de woonkamer en het toilet kan bereiken en gebruiken.

HOOFDSTUK 11 ONDERSTEUNING GERICHT OP VERPLAATSEN BINNEN DE LEEFOMGEVING EN SPORT

Artikel 11.1 Maatschappelijke ondersteuning

1. Onder maatschappelijke ondersteuning wordt in dit hoofdstuk een verplaatsingsvoorziening verstaan om sociaal recreatieve bestemmingen en dagbesteding te bereiken en/of om een sport te kunnen beoefenen.
2. Onder leefomgeving wordt in dit hoofdstuk in beginsel 20-25 kilometer rondom de woning verstaan.

Artikel 11.2 Resultaat verplaatsingsvoorziening

1. De verplaatsingsvoorziening is onder andere gericht op een of meer van de volgende resultaten
 - a. het kunnen bereiken van winkels;
 - b. het kunnen onderhouden van sociale contacten;
 - c. het deelnemen aan activiteiten, al dan niet in de vorm van een algemene voorziening, binnen de leefomgeving van de cliënt;
 - d. de dagelijkse noodzakelijke verplaatsingen in en rondom de woning;
 - e. overige noodzakelijke verplaatsingen in kader van het leven van alledag;
 - f. een sport kunnen uitoefenen.
2. Om de resultaten als bedoeld in het vorige lid onder a, b en c te bereiken, wordt als uitgangspunt genomen dat in ieder geval regionale verplaatsingen mogelijk gemaakt worden van 2.000 kilometer per jaar.

Artikel 11.3 Criterium verplaatsingsvoorziening

Een voorziening voor verplaatsingen binnen de leefomgeving wordt slechts verstrekt als de cliënt het openbaar vervoer niet kan bereiken of niet kan gebruiken en/of is aangewezen op het in overwegende mate zittend verplaatsen.

HOOFDSTUK 12 OPVANG, WONEN EN HERSTEL

Artikel 12.1 Maatschappelijke ondersteuning

1. Onder maatschappelijke ondersteuning in dit hoofdstuk wordt verstaan:
 - a. Beschut- of beschermd wonen
 - b. Maatschappelijke opvang
 - c. Opvang slachtoffers van huiselijk geweld

Artikel 12.2 Resultaten beschut- of beschermd wonen

1. De ondersteuning bij beschut en beschermd wonen richt zich op doelen binnen meerdere van de volgende negen resultaatgebieden ten behoeve van het vergroten van de zelfredzaamheid en het stabiliseren of voorkomen van verergering, te weten:
 - a. Wonen: cliënt woont in een passende en beschermende woonomgeving;
 - b. Veiligheid: cliënt voelt zich veilig, ook in de nacht;
 - c. Financiën: cliënt heeft grip op de financiën;
 - d. Dagbesteding: cliënt heeft betekenisvolle activiteiten gedurende de week, gericht op werk en/of opleiding, dagstructuur of sociaal contact;
 - e. Sociale relaties: cliënt kan relaties aangaan en onderhouden;
 - f. Opvoeden en opgroeien: cliënt zorgt voor een veilige omgeving voor de kinderen, waarin zij zich gezond kunnen ontwikkelen;
 - g. Zingeving: cliënt benut zijn/haar passie en kracht en doet dingen die hij/zij leuk vindt;
 - h. Persoonlijk functioneren: cliënt is in staat de dagelijkse dingen te doen en kan goed omgaan met de psychische problemen;
 - i. Lichamelijke gezondheid: cliënt is in staat goed voor zichzelf te zorgen
2. Voor elk resultaatgebied stelt het college de intensiteitstrede vast, die wordt gebaseerd op de ondersteuningsbehoefte van de cliënt.
3. Het resultaat van lid 12.2 lid 2 is een hersteltraject op maat.
4. Als onderdeel van het resultaatgebied dagbesteding kan de cliënt tevens in aanmerking komen voor vervoer van en naar de dagbesteding indien hij dit op eigen kracht niet kan.

Artikel 12.3 Resultaten maatschappelijke opvang

Maatschappelijke opvang is gericht op één of meer van de volgende resultaten:

- a. tijdelijke opvang voor de cliënt; en
- b. begeleiding naar zelfredzaamheid waarbij de cliënt samen met de trajecthouder een trajectplan opstelt met als doel dat de cliënt zo snel mogelijk kan uitstromen en in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

Artikel 12.4 Resultaten opvang slachtoffers van huiselijk geweld

Opvang slachtoffers van huiselijk geweld is gericht op één of meer van de volgende resultaten ten behoeve van het zo snel mogelijk toe leiden naar zelfstandigheid:

- a. de cliënt heeft tijdelijke opvang en wordt begeleid naar zelfredzaamheid; en
- b. de cliënt wordt (indien noodzakelijk) begeleid bij het aanvragen van een woonurgentie in de gemeente van keuze, waarbij het herstel van (duurzame) veiligheid voor de cliënt zoveel mogelijk wordt gewaarborgd.

Artikel 12.5 Aanvullende criteria beschut of beschermd wonen

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor één van de voorzieningen, indien in ieder geval:
 - a. de leeftijd van 18 jaar of ouder is bereikt.
 - b. de leeftijd van 18 jaar of ouder is bereikt;
 - b. er psychiatrische en/of psychosociale en/of licht verstandelijke beperking aan de orde is;
 - c. er een ondersteuningsvraag ten aanzien van wonen én herstel is die voortkomt uit bovengenoemde problematiek en

- d. indien cliënt niet zelf in ondersteuning kan voorzien, en ook niet met behulp van het sociaal netwerk of andere voorzieningen, zoals onder meer:
 - een behandeling met verblijf vanuit de zorgverzekeringswet of
 - een voorziening uit de Wet langdurige zorg.
2. Voor beschut wonen zijn in aanvulling op lid 1 de volgende criteria van toepassing:
 - cliënt is in staat een ondersteuningsvraag in beginsel tijdelijk uit te stellen waardoor er geen permanente begeleiding noodzakelijk is; en
 - voor het zelfstandig wonen een belang bestaat dat cliënt in de nabijheid van tenminste twee andere cliënten woont en er begeleiding geboden moet worden.
3. Voor beschermd wonen zijn in aanvulling op lid 1 de volgende criteria van toepassing:
 - cliënt is niet in staat zelfstandig te wonen; en
 - cliënt is niet in staat een ondersteuningsvraag in beginsel tijdelijk uit te stellen; en
 - cliënt is aangewezen op permanente begeleiding.

Artikel 12.6 Aanvullende criteria maatschappelijke opvang

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor maatschappelijke opvang als hij :
 - a. feitelijk dakloos is; én
 - b. als gevolg van verminderde zelfredzaamheid blijvend of tijdelijk niet in staat is zich op eigen kracht in de samenleving te handhaven; én
 - c. niet opgevangen kan worden door middel van personen uit het eigen sociale netwerk; én
 - d. geen gebruik kan maken van algemene of voorliggende voorzieningen.
2. Het college geeft een beschikking af voor opvang voor bepaalde tijd, met de mogelijkheid van verlenging van maximaal drie maanden, mits de cliënt aantoonbaar constructief heeft meegewerkt aan het opstellen en uitvoeren van een trajectplan.
3. Een hernieuwde toelating tot een maatwerkvoorziening maatschappelijke opvang kan worden geweigerd als een cliënt in het afgelopen half jaar onvoldoende constructief heeft meegewerkt aan het traject en de situatie niet aantoonbaar is gewijzigd. Er kunnen voorwaarden worden gesteld voordat het hernieuwde verzoek tot toelating in behandeling wordt genomen.

Artikel 12.7 Aanvullende criteria opvang slachtoffers van huiselijk geweld

Cliënten, al dan niet met kinderen, hebben toegang tot de maatwerkvoorziening 'opvang slachtoffers huiselijk geweld' indien:

1. als gevolg van huiselijk geweld en/of mensenhandel en/of loverboys/jeugdprostitutie, er sprake is van risico's voor de veiligheid van deze personen als gevolg waarvan de thuissituatie verlaten moet worden; en
 - a. als gevolg van huiselijk geweld en/of mensenhandel en/of loverboys/jeugdprostitutie, er sprake is van risico's voor de veiligheid van deze personen als gevolg waarvan de thuissituatie verlaten moet worden;
 - b. zij minimaal 18 jaar zijn en geen mogelijkheden hebben om met hulp uit hun sociale netwerk een veilige situatie te creëren of niet zelfstandig in staat zijn om in alternatieve huisvesting te voorzien; of
 - c. als er sprake is van kindermishandeling, als gevolg waarvan de opvang van kind(eren) met hun beschermende ouder/verzorger en eventuele broers en zussen noodzakelijk is.
2. De maatwerkvoorziening opvang slachtoffers van huiselijk geweld kan worden geschorst en in een uiterst geval worden beëindigd, indien sprake is van agressief of anderszins grensoverschrijdend gedrag van de cliënt.

AFDELING V OVERIGE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 13 BIJDRAGE IN DE KOSTEN

Artikel 13.1 Maatwerkvoorziening

1. De cliënt is een eigen bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening verschuldigd, ongeacht of deze in de vorm, van een pgb, een financiële tegemoetkoming of in natura wordt verstrekt.

- a. De cliënt is een eigen bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening verschuldigd, ongeacht of deze in de vorm, van een pgb, een financiële tegemoetkoming of in natura wordt verstrekt.
 - b. De bijdragen voor één of meerdere maatwerkvoorzieningen -in natura en/of pgb- zijn gelijk aan de bedragen zoals genoemd in artikel 2.1.4 derde lid en artikel 2.1.4a, vierde lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning.
 - c. Voor een cliënt die verblijft in een instelling voor beschermd wonen wordt de verschuldigde eigen bijdrage berekend op grond van het bepaalde betreffende Beschermd Wonen van het landelijk Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
 - d. De cliënt betaalt een ritbijdrage voor het gebruik van het collectief vraagafhankelijk vervoer (cliënt betaalt een ritbijdrage die gelijk is aan het tarief dat in het openbaar busvervoer verschuldigd is, omgerekend naar het aantal kilometers);
2. Indien een maatwerkvoorziening wordt toegekend ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt en deze aanpassing een aanbouw of uitbouw van de woning betreft, is de bijdrage verschuldigd door:
- a. de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het
 - b. Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen; en
 - c. degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
3. In afwijking van lid 1 is de cliënt geen eigen bijdrage verschuldigd bij of voor :
- algemeen toegankelijke voorzieningen
 - het pgb voor lokale verplaatsingen;
 - aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten;
 - het bezoekbaar maken van een woning;
 - vervangingen van eerder verstrekte woonvoorzieningen tot een bedrag van € 1.000,-;
 - vervangingen van douche/föhntoiletbrillen en sanibroyeurs;
 - rolstoelen, waaronder noodzakelijke aanpassingen hieraan;
 - sportvoorzieningen, waaronder sportrolstoelen;
 - een financiële tegemoetkoming ten behoeve van de verhuizings- en de herinrichtingskosten;
 - de maatwerkvoorzieningen begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf voor jongvolwassenen, inclusief asehuis- en kamertrainingen;
 - een noodzakelijke eerste grote schoonmaak bij zwaar vervuilde huishoudens.

Artikel 13.2 Looptijd van de eigen bijdrage

1. De looptijd van de eigen bijdrage is:
 - a. zo lang gebruik gemaakt wordt van de diensten hulp bij het huishouden, begeleiding, kortdurend verblijf, dagbesteding, beschermd wonen en maatschappelijke opvang, waaronder opvang slachtoffers van huiselijk geweld;
 - b. maximaal 10 jaar, ingeval het een bruikleenauto, gesloten buitenwagen, trap- of plafondlift en/of woningaanpassing betreft;
 - c. maximaal 5 jaar, ingeval het een overige voorzieningen betreft.
2. Indien de gebruiksduur, als bedoeld in lid 1, nog niet is verstreken, kan een - aanvullend of nieuw – persoonsgebonden budget worden verstrekt in de volgende situaties:
 - a. er is sprake van een gewijzigde omstandigheid die aanpassing dan wel vervanging van de voorziening noodzakelijk maken;
 - b. er is sprake van een calamiteit die de cliënt niet is te verwijten.
3. Bij verstrekking van een nieuw pgb voor een maatwerkvoorzieningen gaat een nieuwe toepasselijke termijn in voor de gebruiksduur.
4. De looptijd van de eigen bijdrage eindigt zodra de kostprijs van een voorziening is voldaan.

Artikel 13.3 Algemene voorziening

1. De cliënt is geen eigen bijdrage verschuldigd voor het gebruik van een algemene voorziening. Er kan wel een bijdrage in de kosten berekend worden voor bijvoorbeeld koffie of thee of voor een maaltijd.
2. De cliënt is deze bijdrage in de kosten verschuldigd aan de aanbieder.
3. Deze bijdrage is gelijk aan de kosten die het NIBUD gebruikelijk acht voor de betreffende kostensoort in een normaal huishouden.

Artikel 13.4 Kostprijs berekening voor bijdrage in de kosten

1. De kostprijs van een maatwerkvoorziening is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt of aanschaft van een -gecontracteerde- aanbieder.
2. De kostprijs van een persoonsgebonden budget is gelijk aan het bedrag van het persoonsgebonden budget.
3. De kostprijs van een traplift wordt vastgesteld op de gemiddelde prijs per verstrekking.

Artikel 13.5 Vaststelling en inning van bijdrage voor maatschappelijke opvang en opvang slachtoffers van huiselijk geweld

1. Voor de verschuldigde eigen bijdrage voor opvang slachtoffers van huiselijk geweld gelden vaste bedragen
 - a. Voor de verschuldigde eigen bijdrage voor opvang slachtoffers van huiselijk geweld gelden vaste bedragen
 - b. De verschuldigde eigen bijdrage voor maatschappelijke opvang is een vastgesteld bedrag afhankelijk van de locatie.
 - c. De hoogtes van de eigen bijdragen zijn opgenomen in het besluit
2. Voor trajectbegeleiding is geen eigen bijdrage verschuldigd.
3. De eigen bijdragen worden door de instellingen of door de BCT geïnd.
4. Voor de opvangvoorzieningen voor jongeren en voor de bed-bad-brood voorziening ten behoeve van uitgeprocedeerde asielzoekers geldt geen eigen bijdrage.

HOOFDSTUK 14 TEGEMOETKOMING MEERKOSTEN PERSONEN MET EEN BEPERKING OF CHRONISCHE PROBLEMEN

Artikel 14.1 Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen

1. Het college kan op aanvraag een financiële tegemoetkoming aan ingezetenen verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie die als gevolg van een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen aannemelijke meerkosten hebben. Deze tegemoetkoming kan ook worden verstrekt via de collectieve gemeentelijke zorgpolis.
2. De financiële tegemoetkoming als bedoeld in het eerste lid is inkomensafhankelijk.
3. Het college kan bij nadere regeling bepalen in welke gevallen en welke tegemoetkoming kan worden verstrekt.

HOOFDSTUK 15 TOEZICHT EN HANDHAVING

Artikel 15.1 Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt uit eigen beweging of op verzoek, zonder uitstel, mededeling aan het college van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.

Artikel 15.2 Herziening of intrekking

1. Voor lopende persoonsgebonden budgetten voor diensten geldt het volgende:
 - a. bij (plotselinge) opname van de cliënt in een ziekenhuis of instelling kan een lopend pgb tot maximaal twee maanden na opname worden doorbetaald aan de zorgverlener. Na deze twee maanden wordt op basis van de dan geldende situatie een heroverweging gedaan over de benodigde zorg en wijze van financiering en kan het pgb ingetrokken worden.
 - b. bij verblijf buiten het hoofdverblijf kan het pgb voor diensten voor de cliënt na 6 weken worden ingetrokken.

Artikel 15.3 Wangedrag en onzorgvuldig gebruik

1. Bij herhaald en/of ernstig wangedrag bij het ontvangen van diensten of bij herhaald onzorgvuldig gebruik van een in bruikleen verstrekte maatwerkvoorziening, treft het college -al dan niet tijdelijk- maatregelen jegens cliënt ter bescherming van de medewerker van een aanbieder of ter voorkoming van (verdere) schade aan de in bruikleen verstrekte maatwerkvoorziening.
2. Bij een herhaling van dit ernstig wangedrag en/of het onzorgvuldig gebruik zal dit leiden tot beëindiging van de toegekende maatwerkvoorziening.

Artikel 15.4 Fraudepreventie

Het college zet in op fraudepreventie, dat in ieder geval omvat:

- a. het voorlichting geven aan inwoners van de gemeente Haarlem en in het bijzonder aan cliënten;
- b. informeren van cliënten over de rechten en plichten die zijn verbonden aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget en over de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 15.5 Controle persoonsgebonden budgetten

Het college kan de besteding van de persoonsgebonden budgetten controleren.

HOOFDSTUK 16 KWALITEIT EN KLACHTEN

Artikel 16.1 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken.
2. Het college kan bepalen welke aanvullende eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.
3. Onverminderd handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig - al dan niet in overleg met de cliënt - ter plaatse (laten) controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 16.2 Verhouding prijs-kwaliteit van voorziening geleverd door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met een derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 1. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
 2. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs in ieder geval op de volgende kostprijselementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht, waaronder de loonkosten en overige kosten voortvloeiend uit de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, de kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid en de overige kosten van wettelijke verplichtingen verbonden aan het leveren van een dienst;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis- en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Artikel 16.3 Klachtregeling

1. De aanbieder van een maatwerkvoorziening is verplicht om een klachtenregeling, als bedoeld in artikel 3.2 van de wet, te treffen.

2. Onverminderd handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders.
3. Het college stelt een regeling vast voor afhandeling van klachten van cliënten die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening.

Artikel 16.4 Medezeggenschapsregeling bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders van diensten stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders.

Artikel 16.5 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders dienen iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening zonder uitstel aan de toezichthoudend ambtenaar te melden.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
4. Het college kan in een nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

HOOFDSTUK 17 MANTELZORGWAARDERING EN INSPRAAK

Artikel 17.1 Jaarlijkse waardering mantelzorgers

De gemeente ontwikkelt algemeen toegankelijke voorzieningen om mantelzorgers te ondersteunen en organiseert daarnaast een jaarlijkse activiteit voor mantelzorgers.

Artikel 17.2 Inspraak

1. Het college betreft inwoners van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

HOOFDSTUK 18 SLOTBEPALINGEN

Artikel 18.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing hiervan leidt tot onbillijkheden van overwegende aard en afwijking leidt tot een beter resultaat voor de cliënt.

Artikel 18.2 Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en door het college vastgestelde bedragen verhogen of verlagen.

Artikel 18.3 Intrekking Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Haarlem 2015 en overgangsrecht

1. Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2018 ingetrokken.
2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze lopende voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020, worden afgehandeld krachtens de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020.

4. Op bezwaarschriften ingediend tegen een besluit op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018, wordt beslist met inachtneming van die verordening, tenzij de toepassing van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020 gunstiger is voor de cliënt.
5. Het college heeft de bevoegdheid om een persoonsgebonden budget dat is verstrekt onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2018, terug te vorderen op de gronden genoemd in die verordening.
6. lopende persoonsgebonden budgetten beschermd wonen worden met ingang van 1 januari 2020 verhoogd.
7. Cliënten met een lopende indicatie op grond van de AWBZ voor beschermd wonen hebben een overgangsrecht tot uiterlijk 1 januari 2021, of tot zoveel eerder als de huidige indicatie afloopt.

Artikel 18.4 Inwerkingtreding en citeertitel

Deze verordening treedt met terugwerkende kracht in werking op 1 januari 2020 en wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 26 maart 2020,

De griffier.....

De voorzitter.....

ALGEMENE TOELICHTING

Opdracht Wmo 2015 aan de gemeente

De Wmo 2015 draagt gemeenten op zorg te dragen voor maatschappelijke ondersteuning en de kwaliteit en continuïteit van voorzieningen. Over een aantal onderwerpen moet de gemeenteraad bij verordening regels stellen. De Verordening maatschappelijke ondersteuning Haarlem 2020 bevat regels over de ondersteuning bij het versterken van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking en/of met chronische psychische of psychosociale problemen.

In 2015 tot en met 2019 hebben we in de praktijk ervaring opgedaan met de verordening. Er is gebleken dat aanpassingen op onderdelen noodzakelijk zijn. Dit is met name ingegeven door de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep.

Transformatie sociaal domein

Maatschappelijke ondersteuning is onderdeel van het brede sociaal domein in Haarlem. De leidende patronen voor de transformatie van het sociaal domein zijn ook op de maatschappelijke ondersteuning van toepassing:

Werken vanuit het perspectief van de inwoner

De leefwereld van inwoners staat centraal, niet de systeemwereld. Uitgangspunt is het dagelijks leven van Haarlemmers en 'doen wat nodig is'. De gemeente onderschrijft daarom de werkwijze van de 'omgekeerde toets' (zie verderop). De gemeente zet in op meer persoonlijk contact tussen onze medewerkers en inwoners. Toegang tot maatwerkvoorzieningen kan ook verkregen worden via de sociaal wijkteams. En de gemeente blijft leren te werken vanuit het perspectief van de burger door de inrichting van een breed casuïstiekoverleg in het sociaal domein.

De kracht van de wijk

De zorg en ondersteuning worden zo dicht mogelijk in de leefomgeving van inwoners georganiseerd. De sociaal wijkteams hebben daarin een vooraanstaande positie. Maar ook de overige ondersteuning in de sociale basis wordt waar mogelijk op wijkniveau georganiseerd. Door ondersteuning dichtbij en laagdrempelig te organiseren kan ook meer en beter ingespeeld worden op initiatieven van inwoners en sociaal ondernemers. De gemeente zet sterk in op preventieve maatregelen om er voor te zorgen dat inwoners zelfredzaam blijven en blijven participeren.

Samenhangende aanpak zonder schotten of kolommen

De gemeente wil een aanpak zonder schotten tussen voorzieningen. Dat veronderstelt een goede samenwerking tussen partners, op stedelijk niveau of in wijken. Een samenhangende aanpak moet er in resulteren dat inwoners soepel kunnen overstappen als zij meer of juist minder ondersteuning nodig hebben. Ook samenwerking met vrijwilligers en mantelzorgers is daarbij van belang. Een samenhangende aanpak draagt ook bij aan de herkenbaarheid (en bekendheid) van voorzieningen.

Samenwerken met alle betrokkenen, met respect voor ieders rol en belang

Net als in de afgelopen periode geeft de gemeente ook de komende jaren gezamenlijk met de partners de samenwerking verder vorm. De gemeente is opdrachtgever en stuurt op resultaten, de aanbieders zijn de deskundigen. Gemeente en partners doen het samen, vanuit het perspectief van de inwoner.

Ondersteuningsstructuur

In de lokale ondersteuningsstructuur onderscheiden we de volgende niveaus:

Inwoners en hun sociale netwerk

Uitgangspunt is de redzaamheid en de mogelijkheden van inwoners en hun sociale netwerk; mensen die zich proberen te redden in hun dagelijks leven, elkaar hulp geven en vragen en samen initiatieven ondernemen. Ook sociaal ondernemers en organisaties en instanties die hulpverlening niet als kerntaak hebben dragen hieraan bij, zoals sportverenigingen, onderwijsinstellingen, religieuze instellingen of de wijkagent. Zij bieden op hun eigen wijze ondersteuning, signaleren en leiden inwoners met problemen waar nodig naar professionele hulp.

Algemene voorzieningen

Sommige mensen hebben (tijdelijk, langdurig of altijd) moeite zichzelf te redden in het dagelijks leven en hulp te vragen of te geven. Voor hen zijn algemene voorzieningen beschikbaar in de stad en in wijken en buurten. Hier kunnen inwoners met een ondersteuningsbehoefte gebruik van maken zonder dat een diepgaand onderzoek naar de persoonskenmerken, behoeften en mogelijkheden van de gebruiker heeft plaatsgevonden en zonder dat zij een besluit van de gemeente nodig hebben. De ondersteuning is dus vrij toegankelijk; inwoners kunnen zich rechtstreeks tot de aanbieder van de ondersteuning wenden. Inwoners kunnen uiteraard ook door derden verwezen worden naar deze algemene voorzieningen. De voorziening kan geschikt zijn voor de hele bevolking of voor specifieke groepen.

Maatwerkvoorzieningen

Wanneer iemand naar het oordeel van het college op bepaalde leefgebieden niet in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en onvoldoende is geholpen met de inzet van gebruikelijke hulp, mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen, dan kan het college besluiten een maatwerkvoorziening te verstrekken. Maatwerkvoorzieningen zijn niet rechtstreeks toegankelijk; er is een besluit van de gemeente noodzakelijk. Tegen dit besluit is bezwaar en beroep mogelijk. De toegang tot maatwerkvoorzieningen verloopt via de gemeente of het Sociaal Wijkteam.

Werkwijze: de 'omgekeerde toets'

Vanuit landelijke jurisprudentie en lokale bezwaar- en beroepszaken is er een roep om het vastleggen van voldoende (noodzakelijke) criteria in de verordening en onderliggende regelgeving. Deze lijn volgen wij dan ook. Dit neemt niet weg dat het noodzakelijk is flexibel en vanuit het perspectief van de inwoner met de regelgeving om te gaan, als individuele omstandigheden daarom vragen. Dit speelt met name daar waar breder moet worden gekeken dan alleen naar de Wmo (situaties met complexe en meervoudige problemen). Landelijk is hiervoor een methode ontwikkeld "de omgekeerde toets". Voor de gemeente is deze werkwijze leidend voor haar contacten met inwoners.

De werkwijze van de omgekeerde toets begint met kijken wat (cliënt vindt dat) nodig is in een concreet geval en of dat past binnen de grondwaarden van de wet en het lokale beleid (zoals hierboven beschreven).

Mogelijke effecten van een besluit worden op alle leefdomeinen meegewogen. Er volgt wel een juridische toets, maar de wetsartikelen worden hierbij gezien als instrumenten om de grondwaarden van de wetten te realiseren. Zo is maatwerk mogelijk zonder dat het tot willekeur leidt. En omdat de grondwaarden van de verschillende wetten binnen het sociaal domein gelijk zijn maakt dit het integraal werken in de gemeente veel eenvoudiger. Bovendien is het toetsbaar in bezwaar en beroep.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

AFDELING I ALGEMEEN

HOOFDSTUK 1 BEGRIPSBEPALINGEN

In de Wmo en het daarop gebaseerde Uitvoeringsbesluit is een groot aantal definities opgenomen, reden waarom het aantal in deze verordening beperkt is. Niet iedere bepaling behoeft toelichting.

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Lid 1

Ad a algemeen gebruikelijke voorziening

Deze begripsbepaling is van belang voor beantwoording van de vraag of cliënt zélf zijn beperkingen kan oplossen. Hier is uitgebreide jurisprudentie over. Telkens zal dit bij ieder onderzoek individueel afgewogen moeten worden.

Ad b

In Haarlem maken algemene voorzieningen deel uit van de sociale basis.

Ad d: beperking

Het kan bij een beperking gaan om diverse factoren. Veelal zijn het moeilijkheden in het uitvoeren van activiteiten ten gevolge van een aandoening, een aangeboren afwijking, letsel, ouderdom of chronische pijn. Ook een chronisch psychisch of psychosociaal probleem kan oorzaak zijn van een beperking.

Ad e: Besluit

Het Besluit maatschappelijke ondersteuning Haarlem, waarin door het college op grond van deze verordening nadere regels zijn gesteld.

Ad h: eigen bijdrage

De gemeente Haarlem wijkt op punten af van het landelijke Uitvoeringsbesluit Wmo. Zo zijn specifieke voorzieningen uitgezonderd van de eigen bijdrage en worden er vaste looptijden gehanteerd per voorzieningensoort.

Ad i: gebruikelijke hulp

Het gaat bijvoorbeeld om het helpen met eten koken, stofzuigen, kinderen aankleden, naar school brengen en diverse taken in verband met begeleiding.

In de volgende situaties wordt ervan uitgegaan dat de huisgenoot geen gebruikelijke hulp biedt of kan bieden:

- a. De huisgenoot is overbelast of dreigt te worden overbelast;
- b. De huisgenoot heeft beperkingen en mist de kennis/vaardigheden om gebruikelijke hulp uit te voeren en kan deze vaardigheden niet aanleren;
- c. De cliënt heeft een zeer korte levensverwachting;
- d. De huisgenoot is regelmatig niet aanwezig, vanwege activiteiten elders met een verplichtend karakter;
- e. Er is naar het oordeel van het College sprake van bijzondere omstandigheden. Hieronder wordt in ieder geval verstaan stapeling van zorgtaken.

Ad j: Gemeenschappelijke ruimten

De begripsbepaling geeft het verschil aan tussen de woonruimte van een cliënt en de delen van het (woon)gebouw waar de cliënt woont, die ook door anderen worden of kunnen worden gebruikt. Er is sprake van een gemeenschappelijke ruimte als de cliënt alleen middels deze ruimte zijn woning kan bereiken of betreden.

Ad l: Hoofdverblijf

Het begrip is ruim geformuleerd in die zin dat personen die elders wonen niet de mogelijkheid wordt ontnomen om naar de gemeente Haarlem te kunnen verhuizen. Wel zal deze persoon bij de keuze van een woning nadrukkelijk rekening moeten houden met zijn beperkingen (zie verder artikel 9.5 vierde lid van de verordening).

Ad m: Huisgenoot

Een commerciële huurder of kostganger wordt niet aangemerkt als huisgenoot. Of er sprake is van een commerciële relatie moet blijken uit een huur- of kostgangersovereenkomst.

Als mensen omwille van hun zorgbehoefte op één adres ieder zelfstandig wonen, dan worden zij ook niet aangemerkt als huisgenoot. Te denken valt hierbij aan woongemeenschappen van ouderen of gehandicapten.

Ad n: Instelling

De wet definieert (waarschijnlijk onbedoeld) niet wat onder een instelling wordt verstaan. Afhankelijk van het individuele geval kan het college ook kortdurend verblijf verlenen in een accommodatie van een aanbieder.

Ad p: Meerkosten

Een persoon zonder beperkingen heeft de hier bedoelde 'meerkosten' van een voorziening niet. Dat betekent dat in voorkomende gevallen dat het 'meerdere' voor verstrekking van een maatwerkvoorziening in aanmerking kan komen als dat noodzakelijk blijkt om de cliënt in staat te stellen tot zelfredzaamheid en participatie.

Ad q: Melding

De behoefte aan maatschappelijke ondersteuning kan door of namens de cliënt kenbaar worden gemaakt via een melding aan het college. Een melding is vormvrij. Om een melding ten behoeve van begeleiding en beschermd wonen te versoepelen is een speciaal formulier ontwikkeld.

Ad r: Onderzoeksverslag

Nadat het onderzoek is afgerond overlegt het college een aanvraagformulier met de uitkomsten van het onderzoek. In het uiteindelijke verslag, dat bij de beschikking wordt meegestuurd, staat opgenomen wat in samenspraak met de cliënt is besproken. Hierin wordt in ieder geval ingegaan op de wettelijk voorgescreven onderwerpen van artikel 2.3.2 vierde lid van de wet. Afhankelijk van het individuele geval kunnen ook andere onderwerpen worden beschreven. Indien aanwezig betreft het college ook het persoonlijk plan bij het onderzoeksverslag.

Ad s: Persoonlijk plan

In een persoonlijk plan geeft de cliënt aan welke ondersteuning hij denkt nodig te hebben. Ook beschrijft hij in het plan zijn omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 2.3.2 vierde lid van de wet.

Ad t: Pgb-plan

Aan het recht op een persoonsgebonden budget voor diensten is voor de cliënt de plicht verbonden een pgb-plan, volgens het door de gemeente aangereikte format, op te stellen (zie art. 7.1 tweede lid onder a).

Het college beoordeelt aan de hand van het door de cliënt overgelegde en ondertekende pgb-plan of de ondersteuning in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt. In het pgb plan komen onder meer de volgende zaken aan de orde :

waarvoor is ondersteuning nodig?

- *waarom wil iemand een pgb?*
- *wie gaat de ondersteuning bieden?*
- *op welke wijze wordt ondersteuning geboden?*
- *hoeveel en hoelang is de ondersteuning naar verwachting nodig?*
- *hoe wordt de directe omgeving betrokken?*
- *hoe zorgt iemand voor voldoende kwaliteit, zodat gestelde doelen gerealiseerd worden ?*
- *is er een vertegenwoordiger van de pgb-aanvrager?*

Ad u: Sociaal netwerk

Tot het sociale netwerk worden de personen gerekend uit de huiselijke kring en andere personen met wie iemand een sociale relatie onderhoudt. Daaronder valt ook de mantelzorger. Zo'n sociale relatie brengt mee dat het gaat om personen met wie de cliënt regelmatig contacten onderhoudt zoals burens, familie, vrienden, medeleden van een vereniging, etc. Voor deze personen is het niet verplicht om de cliënt bij te staan. Het is vrijwillig en van belang is dat overbelasting voorkomen moet worden. De vraag of er personen in het sociale netwerk zijn aan wie iemand hulp zou kunnen en mogen vragen, komt aan de orde bij het onderzoek dat wordt wanneer iemand zich tot het college wendt met een hulpvraag. Van huisgenoten kan echter wel gebruikelijke hulp worden gevraagd.

Ad v: Spoedeisend geval

Ter beoordeling aan het college of er direct na de melding een maatwerkvoorziening moet worden ingezet, dit in afwachting van de uitkomsten van het gesprek.

Ad w: trajectplan

De trajecthouder legt samen met de cliënt doelen, acties en plannen in het trajectplan vast die moeten leiden tot de plek waar iemand gezien zijn perspectief het beste past.

Ad y: Verplaatsingsvoorziening

Voorbeelden van een verplaatsingsvoorziening zijn de Regiotaxi, de scootmobiel en de driewiel fiets.

Ad aa: Woonvoorziening

Voorbeelden van een woonvoorziening zijn de woningaanpassing en hulpmiddelen bij het wonen zoals de tillift en elektrische deuropener. Normaal gebruik van de woning moet mogelijk gemaakt worden. Onder normaal gebruik van de woning wordt verstaan het kunnen verrichten van de elementaire woonfuncties. De belangrijkste elementaire woonfuncties zijn eten, slapen, gebruik van toilet en natte cel en het veilig kunnen spelen van kinderen. Ook koken en de was doen behoren tot de elementaire woonfuncties, het uitoefenen van een hobby in principe niet.

Artikel 1.2 Doelgroep van de verordening

Lid 1 en 2

Hierin wordt bepaald dat de cliënt die geen hoofdverblijf heeft in de gemeente Haarlem, geen aanspraak heeft op een maatwerkvoorziening. Voor opvang en beschermd wonen geldt dit niet.

HOOFDSTUK 2 SPEERPUNTEN VAN BELEID

Zie algemene toelichting.

AFDELING II ONDERZOEK NAAR MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING

HOOFDSTUK 3 MELDING EN ONDERZOEK

In dit hoofdstuk worden de procedureregels beschreven. Het gaat om de manier waarop het college om gaat met de melding van cliënten en hoe het onderzoek wordt gedaan en afgerond. De wettelijke termijn waarbinnen het onderzoek afgerond moet zijn is zes weken na de melding. De regels van de Algemene wet bestuursrecht zijn niet van toepassing op deze fase van het Wmo proces. Uiteraard wel de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Om toch voldoende rechtsbescherming te bieden kan de cliënt die een melding heeft gedaan na deze zes weken een aanvraag indienen.

Artikel 3.1 De melding

Lid 1, 2 en 3

Het eerste contact van de cliënt met de gemeente kan op verschillende manieren plaatsvinden: persoonlijk, telefonisch of digitaal. Bij het sociaal wijkteam kunnen ook meldingen worden gedaan. Ook kan hier namens het college het onderzoek worden gedaan en kan er worden beschikt. De gemeentelijke Wmo medewerker die deel uitmaakt van het sociaal wijkteam neemt deze rol op zich. Bij het sociaal wijkteam kunnen meldingen telefonisch, digitaal en fysiek worden gedaan op één van de 10 locaties van het sociaal wijkteam (9 locaties voor Haarlemmers en 1 locatie voor Zandvoorters).

Naar aanleiding van dit eerste contact wordt beoordeeld of kan worden volstaan met informatie en advies of dat een onderzoek nodig is. Pas als dit laatste het geval is, komt het begrip "melding" in beeld. Is er naar oordeel van het college sprake van een melding, dan wordt deze geregistreerd. Zoals bij wet is voorgeschreven, bevestigt het college de ontvangst van de melding aan de cliënt. Na de melding of gelijktijdig met de melding start het college het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet: er vindt een gesprek plaats (zie verder artikel 2.3 van de verordening).

Van belang is dat cliënten worden gewezen op hun recht een persoonlijk plan in te dienen. Hierin kunnen cliënten aangeven hoe zij zelf hun hulpvraag bij voorkeur opgelost willen zien. Ook is van belang dat cliënten wordt gewezen op gratis onafhankelijke clientondersteuning, indien de cliënt geen mantelzorger heeft of iemand anders in zijn netwerk om te ondersteunen bij het Wmo proces. Hiervoor is een speciale folder gemaakt.

Lid 4

De hoofdregel is dat het college na de melding eerst een gesprek voert met de cliënt. Een uitzondering geldt voor spoedeisende situaties. Het college zet in voorkomende gevallen direct een maatwerkvoorziening in, dit in afwachting van de uitkomsten van het gesprek. Dit is met name ook van belang voor situaties waar zorgmijding kan optreden als de noodzakelijke processen van onderzoek en de afhandeling van de aanvraag te lang duren voor een individuele cliëntsituatie. Het college weegt dit af in een voorkomende situatie waar zorgmijding aan de orde kan zijn. Spoedinzet speelt in ieder geval bij ontslag uit het ziekenhuis, zorg voor kleine kinderen, (acute) overbelasting van de mantelzorger en terminale situaties.

Als cliënten (dreigen te)ontsporen / in crisis komen, mag een zorgaanbieder direct extra uren zorg inzetten. Deze uren en de termijn hiervan zijn gelimiteerd op respectievelijk 14 uur per week voor maximaal 6 weken. De reden hiervan is dat als er meer uren ingezet moeten worden, dit feitelijk zou moeten leiden tot een spoedopname in een instelling. De feitelijke omvang en duur van de extra inzet in een individuele situatie is ter beoordeling van de aanbieders.

De aanbieder kan hiervoor een 315 (verzoek toewijzing) bericht via iWmo aan de gemeente sturen. De gemeente zal vervolgens direct en zonder dat er een melding door de desbetreffende cliënt is gedaan een 301 bericht (toewijzing indicatie) via iWmo aan de aanbieder sturen. De extra geleverde crisiszorg kan vervolgens op deze grond gefactureerd worden.

Door de gemeente zal ook geen onderzoek worden gedaan naar de noodzaak van de inzet. Ook niet achteraf. Er wordt hiervoor dan ook geen beschikking afgegeven omdat er geen ondertekend onderzoeksverslag aanwezig is.

De zorgaanbieder monitort gedurende die 6 weken of er structureel uitbreiding nodig is. Zo ja, dan moet hiervoor een melding worden gedaan, omdat de 6 weken termijn niet wordt verlengd. Er kan uiteraard wel weer bij een nieuwe crisis op termijn de 6 weken extra ambulante begeleiding worden ingezet. De gemeente monitort de crisisprocedure bij de kwartaalgesprekken met de zorgaanbieders.

Lid 5

Aanbieders kunnen snel constateren dat de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning van een cliënt toeneemt of dat er aanleiding is om dat aan te nemen. Er kan ook sprake zijn van een afname

van de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Daarom is in dit lid geregeld dat het college met aanbieders afspraken kan maken over deze signaleringsfunctie. Na het signaal van de aanbieder kan het college met de cliënt in contact treden en wordt -zo nodig- een melding van cliënt ingenomen. De verplichting om periodiek heronderzoek te doen nadat een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget is toegekend, is neergelegd in artikel 2.3.9 van de wet.

Lid 6

In lid 6 is maatschappelijke ondersteuning voor opvang opgenomen omdat een burger zich rechtstreeks moet melden bij een instelling of de Brede Centrale Toegang voor opvang.

Artikel 3.2 Cliëntondersteuning

Cliëntondersteuning is domein overstijgend en heeft dus niet alleen betrekking op de Wmo. Dit maakt integrale dienstverlening nog beter mogelijk. Het gaat in alle gevallen om onafhankelijke gratis ondersteuning ten behoeve de cliënt waarbij zijn belang het uitgangspunt moet zijn. Voorafgaande aan het gesprek informeert het college de cliënt en/of diens mantelzorger over deze mogelijkheid. Het college heeft hiervoor een aantal partners gecontracteerd. Ook kan de cliënt zich uiteraard laten bijstaan door andere (externe) ondersteuners. Denk aan een bestaande cliënten- of belangenorganisatie. Cliëntondersteuning in Haarlem is te vinden op de digitale sociale kaart of in de speciale folder hiervoor.

Artikel 3.3 Inhoud onderzoek

Lid 1 en 2

Na de melding wordt een afspraak gemaakt voor een gesprek. Op voorhand bepaalt de verordening niet precies wanneer deze afspraak wordt gemaakt. Afhankelijk van de aard van de melding kan het namelijk zijn dat het college eerst gegevens wil verzamelen voor een goede voorbereiding op het gesprek. Daarvoor kan overigens ook de medewerking van de cliënt nodig zijn. Bij het gesprek kunnen ook andere personen dan de cliënt aanwezig zijn. In het gesprek wordt in samenspraak met de cliënt bekeken welk resultaat hij wil bereiken met het oog op zijn zelfredzaamheid en participatie en welke oplossingen daarvoor mogelijk zouden kunnen zijn. Daarbij staat het belang van de cliënt voorop. Het spreekt voor zich dat aanwezigheid van een persoon of personen uit het sociale netwerk van een cliënt een meerwaarde heeft. Denk ook aan de oplossingen die zij geheel of gedeeltelijk zelf zouden kunnen bieden, waarmee de zelfredzaamheid van de cliënt wordt versterkt of zal verbeteren. Ook kan het college in samenspraak met de betrokkenen het probleemoplossend vermogen van de cliënt en/of de personen uit diens sociale omgeving bespreken. In geval van mantelzorg wordt de mantelzorger altijd uitgenodigd voor het gesprek. Het is namelijk van belang te weten of de mantelzorger ondersteuning behoeft in verband met het verlenen van mantelzorg.

Het kan voorkomen dat de situatie van de cliënt en zijn ondersteuningsbehoefte voldoende bekend zijn bij het college. Het uitvoeren van een onderzoek kan in die gevallen mogelijk niets toevoegen. In overeenstemming met de cliënt kan dan worden afgezien van een onderzoek en/of een gesprek.

Artikel 3.4 Advisering

Lid 1

De wet vereist een zorgvuldig onderzoek. Daarom zal het college soms advies moet vragen omdat het zelf niet ter zake (medisch) deskundig is.

Lid 2

Uit artikel 2.3.8 derde lid van de wet vloeit voort dat de cliënt medewerking verleent aan het onderzoek door gehoor geven aan een oproep van de medisch adviseur of het - via een machtiging - toestemming verlenen om medische informatie te mogen inwinnen bij de huisarts of specialist. Het kan onduidelijk zijn of huisgenoten daadwerkelijk in staat zijn om de gebruikelijke zorg te leveren. Het onderzoek naar de belastbaarheid van de huisgenoot wordt met deze bepaling mogelijk gemaakt.

Artikel 3.5 Onderzoeksverslag

Lid 1 en 2

Na het onderzoek wordt een onderzoeksverslag opgesteld. Daarin staan de in samenspraak met de cliënt, en indien aanwezig de mantelzorger en andere personen uit het sociale netwerk, tot stand gekomen oplossingen. De oplossingen hebben in ieder geval betrekking op de onderwerpen van artikel 2.3.2 vierde lid van de wet.

Het spreekt voor zich dat het persoonlijk plan en de ondersteuningsbehoefte van de mantelzorger onderdeel uitmaken van het onderzoeksverslag. Daarbij wordt gekeken naar de behoeften, mogelijkheden en belastbaarheid van de mantelzorger en het sociale netwerk.

Het onderzoek vormt de belangrijkste basis voor de uiteindelijke beslissing op de aanvraag.

Lid 3

De beschikking wordt voor opvang vanwege huiselijk geweld door de instelling uitgereikt en bij andere vormen van opvang door de Brede Centrale toegang.

AFDELING III ALGEMENE VOORZIENINGEN

Gemeente Haarlem zet in op de verdere (door-) ontwikkeling van algemene voorzieningen en de uitbreiding hiervan. Dit wordt de sociale basis genoemd. Op dit moment zijn de meeste dagbestedingsvoorzieningen al algemene voorzieningen.

Ook zijn verschillende woondiensten, beter op elkaar afgestemd. Op deze wijze kunnen inwoners snel en laagdrempelig diensten als het laten uitvoeren van diverse klussen in en rond het huis, het laten bezorgen van boodschappen en maaltijden, het gebruik maken van een was-service, het oplossen van computerproblemen, het aanbrengen van alarmering in huis en de alarmopvolging regelen in de sociale basis. Voor mantelzorgers die staan ingeschreven bij Tandem is het mogelijk onder voorwaarden in aanmerking te komen voor huishoudelijke ondersteuning in de eigen woning.

Ook is het mogelijk te verhuizen zonder tussenkomst van de gemeente. De woningcorporaties hebben in samenwerking met de gemeente hiervoor een regeling opgesteld. Op basis van deze regeling kunnen senioren verhuizen van een grotere woning met trapgebruik naar een gelijkvloerse woning het behoud van de huidige hoogte van de huur. Voor inwoners met een woning in eigendom is er de Blijverslening. Senioren kunnen voor deze regeling kiezen als ze in hun eigen woning willen blijven wonen en deze woning hiervoor geschikt te maken is. Verhuiscoaches kunnen praktisch ondersteunen bij een verhuizing. Het belangrijkste uitgangspunt blijft dat we ook binnen de algemene voorzieningen mensen de ondersteuning bieden die ze nodig hebben. De insteek van deze verordening staat dan ook maatwerk op geen enkele manier in de weg. Binnen de algemene voorziening kunnen namelijk ook diverse vormen van lichte en/of middelzware ondersteuning worden geboden.

AFDELING IV MAATWERKVOORZIENINGEN

HOOFDSTUK 5 AANVRAAG EN VORMEN VAN VERSTREKING

Artikel 5.1 De aanvraag

Lid 1

Zodra de inwoner het aanvraagformulier ondertekend retour heeft gezonden naar het college, is er sprake van een aanvraag.

Artikel 2.3.5 tweede lid van de wet bepaalt dat het college binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag moet beslissen. Het kan echter voorkomen dat in incidentele situaties het college in verband met de zorgvuldige voorbereiding van het besluit meer tijd nodig heeft. Om bijvoorbeeld een deskundigenadvies te vragen als dat nodig blijkt en dit in de onderzoeksfase nog niet is gedaan of in de onderzoeksfase te voorzien was dat een deskundigenadvies nodig is. Het college heeft dan de bevoegdheid de beslistermijn op te schorten onder toepassing van artikel 4:14 van de Algemene wet bestuursrecht. Hiervan wordt gemotiveerd mededeling gedaan aan de cliënt.

Lid 2

Het is verplicht een ondertekend en volledig ingevuld format pgb-plan voor diensten mee te sturen, als het gaat om een aanvraag voor een pgb voor diensten.

Lid 5

Om praktische redenen kan het college meteen beschikken, als relevante informatie al bij het college aanwezig is. Zodoende is de cliënt snel geholpen zonder deze nodeloos te belasten met een gesprek en/of een onderzoek.

Artikel 5.3 Vormen van verstrekking

Er zijn drie leveringsvormen van de maatwerkvoorziening. Een natura verstrekking, een financiële tegemoetkoming of de verstrekking van een persoonsgebonden budget.

Een financiële tegemoetkoming is een niet-kostendekkende bijdrage voor een maatwerkvoorziening. Daar waar het persoonsgebonden budget kostendekkend moet zijn, hoeft de financiële tegemoetkoming dit niet te zijn. Het college hanteert de verstrekkingvorm van de financiële tegemoetkoming voor een tegemoetkoming in de kosten van een noodzakelijke verhuizing.

HOOFDSTUK 6 BEOORDELING AANSPRAAK

Artikel 6.1 Wettelijke criteria maatwerkvoorziening

Lid 1 onder a, b, c en d

Hier zijn voor de volledigheid de algemene criteria van artikel 2.3.5 derde lid van de wet opgenomen. Het verstrekken van een maatwerkvoorziening is komt nadrukkelijk pas in beeld als er geen andere (voorzittende) oplossing mogelijk is volgens de wet.

Een belangrijk onderdeel is de eigen kracht. Daaronder wordt dat verstaan wat binnen het vermogen van de cliënt ligt om zelf tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie te komen. De betrokkene zal zich in hoge mate moeten inspannen om dat aan te wenden wat binnen zijn eigen bereik ligt om in

zijn behoefte op het gebied van maatschappelijke ondersteuning te voorzien; zo zou iemand bijvoorbeeld maatschappelijk nuttige activiteiten kunnen verrichten om zijn participatieprobleem aan te pakken. Cliënten vinden het vaak moeilijk om een ander te vragen iets voor hen te doen. Terwijl mensen uit het sociaal netwerk vaak best bereid zijn iets voor de cliënt te betekenen, maar niet weten hoe ze dat moeten aankaarten. Dit kan onderwerp zijn van het gesprek. Het college kan ondersteunen bij het betrekken van personen uit de sociale omgeving. Van de cliënt kan worden gevergd dat hij het college met deze personen in contact brengt. Zoals gezegd kunnen deze personen ook worden uitgenodigd bij het gesprek.

Lid 2

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat voor de beoordeling van de aanspraak op een maatwerkvoorziening het college rekening moet houden met het onderzoeksverslag. Daarin staan de uitkomsten van het gesprek. Indien de cliënt een persoonlijk plan heeft ingediend moet het college dat plan vanzelfsprekend betrekken bij de beoordeling. De maatwerkvoorziening waartoe het college beslist moet een passende bijdrage leveren aan het in staat stellen van de cliënt tot zelfredzaamheid en/of participatie. Het sluitstuk van het oordeel of de maatwerkvoorziening een passende bijdrage levert is het antwoord op de vraag of de cliënt zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven wonen.

In de Memorie van Toelichting op de wet staat dat het college de zelfredzaamheid en participatie van de Wmo-doelgroep moet bevorderen opdat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen.

Hierbij kan echter wel een grens worden bereikt. Gewezen wordt op artikel 2.3.5 zesde lid van de wet. Dat artikel bepaalt dat het college een maatwerkvoorziening kan weigeren indien de cliënt aanspraak heeft of kan hebben op een indicatie tot de Wet langdurige zorg. Het college signaleert dan dat het niet verantwoord is voor de cliënt om in zijn eigen leefomgeving te blijven wonen op basis van de Wmo ondersteuning, omdat deze dan tekort schiet.

Artikel 6.2 Algemene criteria maatwerkvoorziening

In dit artikel zijn situaties opgenomen waarbij geen aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat of kan bestaan. In de meeste van deze bepalingen (criteria) ligt het beginsel van de eigen verantwoordelijkheid van de cliënt besloten.

Lid 1 onder a

Hierin is bepaald de maatwerkvoorziening de cliënt in staat moet stellen tot zelfredzaamheid en participatie. Het begrip 'zelfredzaamheid' bevat twee elementen: het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden. Het begrip wordt gebruikt om te bepalen in hoeverre iemand zelfredzaam is. Bij 'participatie' gaat het om het deelnemen aan het maatschappelijke verkeer. Dit wil zeggen dat iemand ondanks zijn lichamelijke, verstandelijke of geestelijke beperkingen, op gelijke voet met anderen in redelijke mate mensen kan ontmoeten, contacten kan onderhouden, boodschappen kan doen en aan maatschappelijke activiteiten kan deelnemen. Daarvoor is het ook een vereiste dat hij zich kan verplaatsen. De verplichting van het college om een maatwerkvoorziening te verstrekken, gaat niet zo ver dat de cliënt in exact dezelfde of betere positie wordt gebracht dan waarin hij verkeerde voor hij de ondersteuning nodig had. De gevraagde ondersteuning moet in een redelijke verhouding staan tot de situatie van de cliënt voor hij ondersteuning nodig had. Jurisprudentie geeft aan dat het college niet alle wensen van een inwoner hoeft in te willigen. Het resultaat moet zijn dat een inwoner in aanvaardbare mate kan deelnemen aan de maatschappij.

Lid 1 onder b

Het college is in voorkomende gevallen slechts gehouden de naar objectieve maatstaven gemeten goedkoopst passende bijdrage te bieden. Maatwerkvoorzieningen die kostenverhogend werken zonder dat zij de maatwerkvoorziening passender maken, komen in principe niet voor toekenning in aanmerking. Een belangrijk voorbeeld van 'goedkoopst passende bijdrage' is de maatwerkvoorziening Regiotaxi in plaats van een bruikleenauto.

De omvang van de maatwerkvoorziening wordt begrensd door artikel 2.3.5 lid 3 Wmo 2015. Dit artikel bepaalt dat een maatwerkvoorziening een passende bijdrage moet leveren aan de zelfredzaamheid of participatie van de cliënt. Hieruit vloeit voort dat indien het onderzoek (omgekeerde toets) uitwijst dat in het concrete geval maatwerk moet worden geboden, niet kan worden volstaan met standaardoplossingen. Het is aan het college, waar mogelijk rekening houdend met de redelijke wensen van de aanvrager, om te besluiten op welke wijze het de aanvrager ondersteunt en met welk pakket van de op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de persoon afgestemde diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen een passende bijdrage aan de zelfredzaamheid of participatie wordt geleverd. Het is niet zo dat de aanvrager in exact dezelfde of wellicht zelfs betere positie wordt gebracht door een pakket aan ondersteuning (bijvoorbeeld een maatwerkvoorziening en/of algemene voorziening) dan waarin hij verkeerde voor hij de ondersteuning nodig had. De gevraagde ondersteuning moet in een redelijke verhouding staan tot wat de situatie van de aanvrager was voor hij on-

dersteuning nodig had (CRvB 18-05-2016, nr. 15-4490 WMO15, CRvB 18-05-2016, nr. 15-5356 WMO15 en CRvB 18-05-2016, nr. 16-948 WMO15).

Voorop staat echter het te bereiken resultaat bij de cliënt: zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie.

Omdat iedereen gelijkwaardig is, maar vrijwel niemand in een gelijke positie verkeerd is het in complexe situaties (er zijn dan vaak meerdere wetten aan de orde, met andere woorden de problematiek beperkt zich niet tot die van de Wmo), van extra belang te gaan werken op basis van de reeds genoemde methodiek 'de omgekeerde toets' zie <https://www.deomgekeerdetoets.nl/>.

Lid 2 onder a

In lijn met de jurisprudentie die onder de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG) en de Wmo 2007 tot stand is gekomen, is het college ook onder de Wmo 2015 niet gehouden voorzieningen te verstrekken die voor de cliënt als algemeen gebruikelijk zijn te beschouwen. Deze bepaling heeft dan ook als doel te voorkomen dat een voorziening wordt verstrekt waarvan -gelet op de omstandigheden van de cliënt met beperkingen- aannemelijk is dat de cliënt daarover zou (hebben kunnen) beschikken als hij geen beperkingen zou hebben gehad.

Een voorziening is algemeen gebruikelijk als :

1. deze normaal in de handel verkrijgbaar is; en
2. deze niet specifiek is bedoeld voor mensen met beperkingen;
3. deze een passende bijdrage levert aan het realiseren van zelfredzaamheid en participatie én;
4. deze financieel gedragen kan worden.

Het is ter beoordeling aan het college of er sprake is van een voorziening die naar geldende maatschappelijke opvattingen tot het gangbare gebruiks- dan wel bestedingspatroon van een persoon als de cliënt behoort. Hierbij is het inkomen van belanghebbende niet van belang. Uitzonderingen zijn mogelijk als de voorziening vanwege omstandigheden van de cliënt toch niet algemeen gebruikelijk is (zijn). Het gaat dan bijvoorbeeld om een plotseling optredende beperking waardoor algemeen gebruikelijke voorzieningen eerder dan normaal moeten worden vervangen. Daaronder zou ook het ineens moeten vervangen van verschillende algemeen gebruikelijke voorzieningen kunnen vallen.

Voorzieningen die zijn afgeschreven worden algemeen gebruikelijk geacht en als renovatie aangemerkt. Voorbeelden zijn badkamers, sanitair, keukens, kranen, e.d. In het kader van de beoordeling of een (aangevraagde) voorziening algemeen gebruikelijk is, kan ook betekenen dat op grond van een privaatrechtelijke verbintenis (waaronder een verbintenis uit overeenkomst) aanspraak op de voorziening kan worden gemaakt. Dat betekent concreet dat het college van de cliënt kan en mag vergen dat hij zich in hoge mate inspant door bijvoorbeeld de woningeigenaar van een particuliere huurwoning aan te schrijven of een kort geding aanspant (zoals in de genoemde uitspraak aan de orde was) om zo te bewerkstelligen dat de woning wordt aangepast aan de eisen die daar aan mogen worden gesteld. Het is algemeen gebruikelijk om dat te doen. (Zie ook begripsbepalingen 'algemeen gebruikelijke voorziening' in de verordening.)

Lid 2 onder b

Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt als een andere wettelijke aanspraak kan voorzien in de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Denk bijvoorbeeld aan een vervoerskostenvergoeding op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (De Wia).

Lid 3

De Wmo 2015 verplicht het college niet om een maatwerkvoorziening te verstrekken als de (gevraagde) maatwerkvoorziening al vóór de melding of de aanvraag gerealiseerd is. Denk aan het realiseren van aanpassingen in de badkamer of het bestellen van een traplift die óók al geplaatst is door de aanbieder. Na het zelf (laten) realiseren van (maatwerk)voorzieningen is geen sprake meer van het ondervinden van beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie. Dit is dan ook de afwijzingsgrond. Onbekendheid van een cliënt met de voor de zaak geldende regelingen komen voor diens eigen rekening en risico, tenzij binnen de redelijke termijn (een half jaar) de noodzaak voor de maatwerkvoorziening alsnog vastgesteld kan worden, deze als de goedkoopst adequate voorziening aangemerkt kan worden en er sprake was van een (zeer) spoedeisende situatie (bijvoorbeeld doordat cliënt niet naar huis kon vanuit ziekenhuis of verpleeginrichting zonder woningaanpassingen).

Lid 4

Als de beoordeling van de aanvraag betrekking heeft op reeds eerder verstrekte voorzieningen en de normale afschrijvingstermijn daarvan nog niet is verstreken, dan wordt de aanvraag afgewezen. In dit artikel worden twee uitzonderingsituaties genoemd.

Lid 5

Onder onzorgvuldig gebruik van een hulpmiddel of voorziening wordt verstaan het niet op een goede, gebruikelijke manier zorgen voor de voorziening, zodat de voorziening niet de normale afschrijvings-

termijn meegaat. Dit is ter beoordeling aan de leverancier. De leverancier geeft eerst een waarschuwing om het gedrag aan te passen. Als dit niet helpt en de cliënt valt voor de tweede keer in herhaling, kan de leverancier vervolgens de bruikleenovereenkomst intrekken.

Het college onderzoekt vervolgens bij eventuele intrekking van de beschikking wat een goed alternatief kan zijn voor de huidige voorziening. Een pgb is dan één van de mogelijkheden die onderzocht wordt.

HOOFDSTUK 7 PERSOONSgebONDEN BUDGET

Artikel 7.1 Criteria persoonsgebonden budget

Lid 1 onder a, b en c

De aanspraak op een persoonsgebonden budget is wettelijk bepaald voor de cliënt die dat wenst. Het pgb biedt cliënten mogelijkheden om meer naar eigen inzicht een maatwerkvoorziening in te zetten om daarmee ook de gestelde doelen / resultaten te behalen. Daarmee is niet zonder meer gezegd dat er ook recht bestaat op een persoonsgebonden budget. Het college beoordeelt of aan de voorwaarden wordt voldaan. In dit artikel zijn voor de volledigheid de drie voorwaarden van artikel 2.3.6 tweede lid van de wet opgenomen. Deze zijn ter beoordeling aan het college.

Wanneer cliënt niet in staat is om aan de eerste voorwaarde onder lid 1 a genoemde voorwaarden te voldoen dan kan hij zich laten ondersteunen door iemand uit zijn sociale netwerk of door zijn wettelijke vertegenwoordiger. Onder een wettelijke vertegenwoordiger wordt verstaan: curator, bewindvoerder en mentor.

Onder de tweede voorwaarde onder lid 1 a, het op een verantwoorde manier uitvoeren van de aan het persoonsgebonden budget verbonden taken, valt ook de eis dat de cliënt in staat is om toezicht te houden op de geleverde kwaliteit.

Opgemerkt wordt dat het college op grond van artikel 2.3.6 vijfde lid onder b van de wet bevoegd is het persoonsgebonden budget te weigeren. Deze bevoegdheid bestaat als het persoonsgebonden budget in het verleden is herzien dan wel ingetrokken omdat:

- De cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt;
- De cliënt niet heeft voldaan aan de aan het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
- De cliënt het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt.

Lid 2

In dit artikel zijn verplichtingen opgenomen die verbonden zijn aan het recht op een persoonsgebonden budget.

onder a

De cliënt die een persoonsgebonden budget wenst en daar naar oordeel van het college recht op heeft, is verplicht om een pgb plan op te stellen op basis van een door het college vastgesteld en aangereikt format pgb-plan. Het kan zijn dat de cliënt zelf al een pgb-plan opstelt om te motiveren waarom hij een persoonsgebonden budget wenst. Deze informatie kan de cliënt in het format pgb-plan zetten.

Het pgb-plan wordt door het college beoordeeld in verband met de aanspraak op een persoonsgebonden budget (pgb) als hulpmiddel bij het toetsen van de pgb-vaardigheid. Het pgb-plan maakt onderdeel uit van de beschikking. In dit plan is de motivatie opgenomen waarom cliënt een persoonsgebonden budget wenst, welke diensten uit het persoonsgebonden budget worden betaald, hoe de kwaliteit wordt gewaarborgd en welke resultaten daarmee worden bereikt.

Het college kan aanvullende voorwaarden stellen aan het pgb-plan. Een voorbeeld: het kan in een concrete situatie zinvol zijn om tussentijdse evaluatiemomenten -en bijbehorende terugkoppeling aan de Wmo casemanager- in te plannen. Dit wordt dan opgenomen in de beschikking.

Er kan van een pgb-plan worden afgezien bij een pgb ten behoeve van respijtzorg, indien er in het belang van de cliënt snel gehandeld moet worden. Wel dient het plan ingevuld te worden indien deze respijtzorg niet eenmalig is.

Ook kan het college vooraf op basis van offertes de kwaliteit van hulpmiddelen, vervoersvoorzieningen, hulp bij het huishouden of woningaanpassingen genoegzaam vaststellen. De vereiste van het pgb-plan geldt ook dan niet.

Indien aan de cliënt een persoonsgebonden budget is verleend worden daar, afhankelijk van de maatwerkvoorziening die daarmee zal worden aangeschaft, verplichtingen verbonden. Het college moet beoordelen of voldoende is gewaarborgd dat de betreffende maatwerkvoorziening veilig, doeltreffend en cliëntgericht wordt verstrekt (art. 2.3.6 van de wet). Daarnaast beoordeelt het college of de beoogde resultaten waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt worden behaald. Om dat oordeel kracht bij te zetten bepaalt dit lid dat het college hierover aanvullende voorwaarden kan stellen.

Lid 2 onder b

Indien aan de cliënt een persoonsgebonden budget is verleend worden daar, afhankelijk van de maatwerkvoorziening die daarmee zal worden aangeschaft, verplichtingen verbonden. Het college moet

beoordelen of voldoende is gewaarborgd dat de betreffende maatwerkvoorziening veilig, doeltreffend en cliëntgericht wordt verstrekt (art. 2.3.6 van de wet). Daarnaast beoordeelt het college of de beoogde resultaten worden behaald waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt. Om dat oordeel kracht bij te zetten bepaalt dit lid dat het college hierover aanvullende voorwaarden kan stellen.

Lid 2 onder d

De wetgever heeft met de invoering van het trekkingsrecht nadrukkelijk de bedoeling gehad om uitbetaling van persoonsgebonden budgetten niet meer toe te staan aan bemiddelingsbureaus, andere tussenpersonen of belangenbehartigers.

Lid 2 onder e

Er moet sprake zijn van onderscheiden rollen tussen de beheerder van het pgb en degene die ondersteuning biedt vanuit het pgb. Een beheerder van het pgb moet de ondersteuner namelijk kunnen aansturen en een ondersteuner moet verantwoording kunnen afleggen aan de beheerder. Dit kan dus niet dezelfde persoon of organisatie zijn. Er kan hier soms een uitzondering op gemaakt worden, als voldoende aannemelijk gemaakt is in het pgb-plan dat de rol van beheerder en ondersteuner het beste kan samenvallen om gestelde doelen te behalen. De beheerder van een pgb en de ondersteuner mogen nooit werkzaam zijn bij dezelfde organisatie.

Lid 2 onder f

Als de ondersteuner vanuit het sociaal netwerk overbelast is, is het - voordat deze persoon weer voldoende op kracht is gekomen - niet toegestaan enige werkzaamheden in het kader van het pgb door deze persoon te laten uitvoeren. In dat geval kan op verzoek het pgb - zolang dat noodzakelijk is - omgezet worden in de levering van de maatwerkvoorziening in natura.

Lid 2 onder g

Het is niet toegestaan een pgb buiten Nederland te besteden. Een uitzondering kan gemaakt worden voor een pgb voor begeleiding indien voortzetting van de ondersteuning op vakantie vanuit het pgb door ouders of een persoon uit het sociaal netwerk noodzakelijk is. Er moet altijd eerst toestemming van de gemeente gevraagd worden, alvorens het pgb in het buitenland ingezet kan worden. De kosten van de begeleiding moeten opgevangen worden binnen het toegekende budget van het desbetreffende pgb.

Lid 2 onder j

In voorkomende situaties kan de beschikking omgezet worden naar een beschikking voor zorg in natura.

Lid 3

In dit artikel wordt aangegeven dat de cliënt met de aanbieder altijd een zorgovereenkomst naar het model van de Sociale Verzekeringsbank (SVB) sluit, waarin onder andere de wijze van declareren is opgenomen. De bedoeling hiervan is het tegengaan van misbruik van persoonsgebonden budgetten. Hierin staan de afspraken over de zorg, de werktijden en de vergoeding of loon. De uitbetaling van het pgb vindt plaats op basis van declaratie bij de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De gemeenten zijn wettelijk verplicht om pgb's aan de SVB uit te keren. Inwoners krijgen vervolgens op declaratiebasis toegang tot het toegekende pgb, waarbij de SVB een declaratie zal overmaken aan de leverancier van de hulp of de ondersteuning. Een burger krijgt een pgb dus niet overgemaakt op het eigen bankrekeningnummer.

Lid 5

Eén van de kwaliteitsaspecten van de wet is dat een maatwerkvoorziening veilig moet zijn (zie art. 3.1 tweede lid van de wet). De maatwerkvoorziening mag dan ook geen gezondheidsrisico's voor de cliënt zelf of anderen met zich meebrengen. Daarom is in dit onderdeel geregeld dat ook de met een persoonsgebonden budget bekostigde voorziening veilig moet zijn. Dit is de verantwoordelijkheid van de cliënt. Om vast te stellen of een voorziening veilig is, kan het college controles uitvoeren.

Lid 7

Vooraf kan het college op basis van offertes de kwaliteit van deze voorzieningen genoegzaam vaststellen.

Artikel 7.2 Afweging kwalificatie ondersteuner uitvoering pgb

Als de cliënt in aanmerking komt voor een persoonsgebonden budget, dan moet gekozen worden uit één van de volgende twee varianten:

- Beroepsmatige ondersteuner;
- Ondersteuner uit het Sociaal netwerk.

Beroepsmatige ondersteuner:

Er is sprake van een professionele ondersteuner als deze wordt geleverd door een (persoon die werkzaam is voor een) zorginstelling of door een zelfstandige zonder personeel (ZZP-er). Van belang is het volgende

:

- De hulpverlener is in het bezit van relevante diploma's;
- Heeft werkervaring in de zorg;
- in de praktijk is gebleken dat de hulpverlener in staat is passende zorg te bieden.

Dat hulpverleners niet altijd staan ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, acht de rechtbank niet van doorslaggevende betekenis. Weliswaar is dit een indicatie voor professionaliteit, een harde voorwaarde is het niet. Die uitleg leidt namelijk tot het ongewenste gevolg dat alleen zelfstandigen als professional kunnen worden aangemerkt.

Ondersteuner uit het sociaal netwerk

Tot het sociale netwerk behoren personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt. Dit kunnen familieleden, vrienden of kennissen zijn.

Van sociaal netwerk is ook sprake in het geval een persoon uit het sociale netwerk een professionele zorgverlener is of in het bezit is van een relevant diploma. Deze persoon kan voor het reguliere tarief in aanmerking komen, als in het pgb-plan aangetoond wordt dat de ondersteuning beroepsmatig wordt verleend.

Artikel 73 Vaststellen hoogte persoonsgebonden budget

Lid 1 en 2

Voor vervoersvoorzieningen, rolstoelen, hulpmiddelen en woningaanpassingen geldt dat het persoonsgebonden budget in ieder geval niet meer bedraagt dan het bedrag dat het college zelf verschuldigd zou zijn aan de aanschaf van de voorziening, waaronder inbegrepen de genoemde kosten. Dit is in overeenstemming met artikel 2.3.6 vijfde lid onder a van de wet. Het college kan de hoogte van het persoonsgebonden budget ook vaststellen op basis van een offerte. Aan de hand van een programma van eisen wordt vastgesteld welk resultaat met de voorziening bereikt moet worden. Hierbij wordt, conform de Verordening, uitgegaan van de verschuldigde huurprijs die de gemeente kwijt zou zijn aan de gemeentelijk leverancier over een periode van vijf jaar van de goedkoopst adequate voorziening. De kosten van onderhoud en reparatie zijn verdisconteerd in deze huurprijs.

In het geval dat het een zaak buiten het kernassortiment betreft kan de hoogte van het pgb niet worden vastgesteld aan de hand van een verschuldigde huurprijs, aangezien er over deze roerende zaken geen afspraken zijn gemaakt met de leverancier van de gemeente. Het pgb bestaat dan uit twee componenten: een bedrag bestemd voor de aanschaf van de zaak, en een bedrag bestemd voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering. De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van tenminste twee offertes.

Bij een persoonsgebonden budget voor een woningaanpassing gaat het om de kosten van de door het college goedgekeurde aanpassingen. Aan de hand van een programma van eisen wordt vastgesteld welk resultaat met de woningaanpassingen bereikt moet worden. Woningaanpassingen kunnen trapliften zijn, maar ook onder meer aanpassingen aan keukens, badkamers, toiletten en de aanpassing van drempels binnen de woning vallen hieronder.

De hoogte van een pgb ten behoeve van een woningaanpassing wordt vastgesteld aan de hand van het programma van eisen en de tarievenlijst overeengekomen met de woningcorporaties dan wel op basis van het bedrag van de door het college geaccepteerde offerte van een erkende aannemer. Tevens geldt dat het college aan de hand van de criteria noodzakelijk en goedkoopst adequaat de omvang van voornoemde bedragen vaststelt aan de hand van de uitkomst van tenminste twee offertes, waarvan één opgevraagd door de cliënt en één opgevraagd door de gemeente.

Bij de eenvoudige, veel voorkomende kleine woningaanpassingen wordt gebruik gemaakt van een standaard tarievenlijst. Bij een uitgebreide woningaanpassing worden tenminste twee offertes opgevraagd bij een aannemer naar keuze. In de offerte kunnen de bouwkosten, materiaalkosten, architect kosten, kosten van toezicht, vergunningen enz. worden opgenomen. Welke kosten meegenomen worden verschilt per situatie. Vaststellen welke kosten wel/niet kunnen worden meegenomen vraagt dan ook om maatwerk.

Lid 3

De uurtarieven per functie voor ondersteuning bij beschermd of beschermd wonen zijn opgenomen als bijlage I in het Besluit Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Haarlem 2020. Huisvesting, hotelmatige kosten en voeding maken geen onderdeel uit van het pgb-tarief voor beschermd of beschermd wonen. Voor eventueel benodigd vervoer naar dagbesteding wordt dit opgehoogd met een tarief per etmaal, zoals dit van toepassing is voor reguliere dagbesteding. Hierbij wordt uitgegaan van het gemiddeld aantal dagen dat de dagbesteding wordt bezocht.

Lid 4

Voor het vaststellen van de hoogte van het persoonsgebonden budget voor diensten zijn in dit lid de kaders bepaald. De hoogte van het budget wordt gebaseerd op het tarief waarvoor het college de diensten heeft gecontracteerd.

Bij de vaststelling van deze tarieven is rekening gehouden met alle vereisten uit de Algemene Maatregel van Bestuur (zie artikel 15.2).

In alle gevallen geldt dat indien de budgethouder met de zorgverlener een lager tarief overeenkomt, de hoogte van het persoonsgebonden budget op basis van dat lagere tarief wordt vastgesteld.

Lid 4 onder a en b

De hoogte van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden, ambulante begeleiding en dagbesteding wordt vastgesteld op basis van 85% van de kosten die voor de gemeente zijn verbonden aan het verlenen van goedkoopst adequate ondersteuning in natura. De overwegingen die hieraan ten grondslag liggen zijn dat de met een pgb in te kopen ondersteuning over het algemeen goedkoper is dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten zijn.

Uit een vergelijking van gemiddelde tarieven van particuliere aanbieders van hulp bij het huishouden en begeleiding blijkt dat 85% van het tarief dat wij met onze gecontracteerde aanbieders overeen zijn gekomen een reëel percentage is om deze zorg te kunnen inkopen.

Lid 4 onder d

Dit lid ziet op de ondersteuning die door een persoon uit het sociale netwerk van de cliënt wordt geboden. Tot het sociale netwerk behoren personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt (artikel 1.1.1 Wmo). Dit is ook het geval als de persoon uit het sociale netwerk een professionele zorgverlener is of in het bezit is een relevant diploma. Deze persoon wordt in eerste instantie niet aangemerkt als beroepskracht, maar als deze persoon het beste de beroepsmatige ondersteuning kan bieden, kan er toch een passend regulier persoonsgebondenbudget worden verstrekt.

Met het uurtarief van € 20,00 is aangesloten bij het advies van de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) als tarief voor budgethouders waarbij de ondersteuning wordt geboden door een persoon die niet als beroepskracht wordt aangemerkt. Dit tarief ligt boven het wettelijk minimum uurloon (prijsspeil 2020 : € 9,75 incl. vakantietoelage).

Hieraan ligt de overweging ten grondslag dat informele zorg (deels) een ander karakter heeft en gebeurt vanuit een andere motivatie dan formele zorg. Er is sprake van een andere betrokkenheid tussen zorgverlener en cliënt; een betrokkenheid die een andere dan financiële waarde oplevert voor de zorgverlener. Verder kent informele zorg geen overheadkosten (zoals bijvoorbeeld kosten voor organisatie, kosten om te voldoen aan kwaliteitseisen, e.d.).

Lid 4 onder e

Dit lid ziet op de ondersteuning die beroepsmatig wordt geboden. Er is sprake van professionele ondersteuning als deze wordt geleverd door een zorginstelling of door een zelfstandige zonder personeel (ZZP-er).

Lid 4 onder f

De regeling 'Hulp uit het sociaal netwerk' maakt het mogelijk om vanuit het persoonsgebonden budget door de SVB een symbolisch bedrag per maand uit te laten betalen aan personen die informele hulp vanuit de sociale relatie met de budgethouder verlenen. De tegemoetkoming is onderdeel van de maatwerkvoorziening in de Wmo.

Deze maatregel biedt de budgethouder een mogelijkheid om de ondersteuning door een persoon uit het sociaal netwerk in te zetten zonder dat daarbij sprake is van een arbeidsrelatie (en dus van een minimumloon). Er wordt dan niet meer met een zorgovereenkomst van opdracht gewerkt, maar met een verklaring. De SVB levert deze modelverklaring, die budgethouders moeten gebruiken. De gemeente moet deze verklaring beoordelen.

Er kunnen morele en sociale bezwaren zijn vanuit de ondersteuner om een arbeidsovereenkomst te sluiten met desbetreffende cliënt, omdat een arbeidsrelatie als ongewenst wordt gezien.

Deze nieuwe regeling houdt in dat maximaal € 141,- per kalendermaand uitbetaald kan worden aan de ondersteuner van cliënt. De vergoeding maakt altijd deel uit van de maatwerkvoorziening, met een minimale omvang van 3 uur per week.

Het is nadrukkelijk de vrije keuze van de cliënt, om te kiezen voor de reguliere uurtarieven die voldoen aan de Wet minimum loon, (tarief van artikel 7.3 lid 4 onder d) of voor deze vergoeding voor het sociaal netwerk.

Lid 5

Dit onderdeel benadrukt dat het tarief een all-in tarief is. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie en ziekte, verzekeringen(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief. Het is dus niet mogelijk om voor deze kosten een aanvullend persoonsgebonden budget te ontvangen. De in dit lid genoemde kostenposten zijn opgenomen in de uurtarieven waarop het persoonsgebonden-

budget wordt gebaseerd. Deze opsomming is overigens niet limitatief: ook overige kosten, samenhangend met de ondersteuning, moeten uit het persoonsgebonden budget worden betaald.

Lid 6

Het pgb voor lokaal vervoer (plv) kan worden verstrekt als alternatief voor de natura-verstrekking van het collectief vervoer. De hoogte van het pgb voor lokaal vervoer staat vermeld in het gemeentelijk uitvoeringsbesluit Wmo. Met eigen auto moet dan ook 2.000 kilometer regionaal gereisd kunnen worden op basis van de onbelaste kilometervergoeding van € 0,19 zoals deze wordt gehanteerd door de Belastingdienst. Dit levert een gemiddeld maandbedrag op van € 31,67, welke wordt afgerond naar € 35,00 (prijsspeil 2019). Voor echtparen wordt een bedrag van € 52,50 gehanteerd. Dit vanwege de grotendeels samenvallende vervoersbehoefte. Omdat dit bedrag alleen de kosten van de benzine dekt, wordt de plv niet met een eigen bijdrage belast. De Belastingdienst merkt deze vergoeding aan als onbelast, zodat cliënten ook hiermee niet in de problemen komen.

Lid 7

Dit lid is gebaseerd op artikel 2.1.3 tweede lid onder b van de wet. Hierin staat dat het persoonsgebonden budget toereikend moet zijn.

HOOFDSTUK 8 ONDERSTEUNING BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 8.1 Resultaten ondersteuning bij het huishouden

In de meeste gevallen zal het gaan om het schoon en leefbaar houden van de woning. Maar het kan ook de andere resultaten betreffen die in dit artikel worden genoemd, als geen andere oplossingen beschikbaar en/of geschikt zijn. De zwaarte en intensiteit van de ondersteuning is afhankelijk van de mate van beperkingen die de cliënt ondervindt.

Artikel 8.2 Criteria ondersteuning bij het huishouden

Lid 2 en 3

De normen zoals deze zijn beschreven in het (voormalige) ciz Wmo richtlijn "indicatieadviesing hulp bij het huishouden" zijn het uitgangspunt voor de bepaling van de aard en de frequentie van de te verrichten taken en hoeveel tijd hiermee gemoeid is.

Er wordt geen ondersteuning bij het huishouden verleend als sprake is van gebruikelijke hulp. Het college houdt daarbij rekening met de omstandigheden zoals genoemd in lid 3.

De inzet van gezinsleden met betrekking tot de gebruikelijke hulp is in principe niet leeftijdgebonden. Onder de 18 jaar kan ook hulp geboden worden. Dit is niet afdwingbaar maar komt in het gesprek aan de orde.

Na het 18e jaar wordt uitgegaan van gebruikelijke hulp, tenzij er belangrijke overwegingen zijn in het kader van de zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie bij degene van wie die hulp wordt gevraagd. In principe kan van een 18 jarige worden verwacht dat hij een 1 persoonshuishouden kan draaien. Belangrijke factoren om af te zien van gebruikelijke hulp is (dreigende) overbelasting en het bijvoorbeeld niet voldoende kunnen volgen van een opleiding. De ciz indicatiewijzer versie 1.0 kan geraadpleegd worden voor algemeen geaccepteerde vormen van gebruikelijke zorg.

H OOFDSTUK 9 AMBULANTE BEGELEIDING, DAGBESTEDING EN KORTDUREND VERBLIJF

Artikel 9.1 onder d

Voor jongvolwassenen van 18 – 23 jaar zijn aparte producten ingekocht voor ambulante begeleiding, dagbesteding, gezinsbegeleiding, kortdurend verblijf en verblijf in een fasehuis of kamertrainingscentrum. Deze producten zijn verworven met het doel een soepele overgang van de Jeugdwet naar de Wmo te realiseren, indien de reguliere Wmo-voorzieningen voor begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf niet passend zijn voor de betreffende jongere.

Artikel 9.2 Resultaten ambulante begeleiding

De ondersteuning bij een zelfstandig leven kan betrekking hebben op verschillende resultaten. In dit artikel zijn de belangrijkste opgenomen. Dit betekent dat ook andere resultaten kunnen worden nagestreefd. In de verordening staat dus geen limitatieve opsomming van resultaten.

De ondersteuning bij zelfstandig leven wordt toegekend opdat de cliënt zo lang mogelijk zelfstandig in de eigen leefomgeving kan blijven wonen. Dit is de achterliggende doelstelling als aan de cliënt de maatwerkvoorziening wordt toegekend. De begrenzing van deze Wmo-doelstelling wordt gevormd door artikel 2.3.5 lid 6 van de wet: als de cliënt is aangewezen op de Wet langdurige zorg, dan wordt vanuit die wet zorg ontvangen. Die zorg kan ook worden geboden in de thuissituatie of in een instelling voor zorg met verblijf.

Het college zal moeten beoordelen in welke mate de cliënt zelfredzaam is en of, en zo ja welke ondersteuning nog is aangewezen om de cliënt op een zo volwaardige manier te laten meedoen in de maatschappij. De ondersteuning kan bijvoorbeeld bestaan uit het helpen bij het structureren van het

huishouden om financiële en andere problemen te voorkomen. Uiteraard gaan hierbij de algemene voorzieningen voor op de maatwerkvoorzieningen.

De ambulante begeleiding kan ook oog hebben voor behoeftes op het gebied van participatie, bijvoorbeeld het hebben van sociale contacten. Immers, het algehele welbevinden van de cliënt staat in de Wmo 2015 centraal. Dit laatste kan overigens ook vanuit het Sociaal Wijkteam geboden worden.

Bij de ambulante begeleiding gelden de volgende kernbegrippen:

- De ondersteuning is erop gericht dat cliënt door stimulans en/of toezicht in staat is om het sociale leven zelfstandig vorm te geven.
- De ondersteuning wordt geboden bij het oplossen van problemen en het zelfstandig nemen van besluiten.
- De ondersteuning kan zich ook richten op het (tijdelijk) overnemen van taken of het aanleren hiervan.
- De omvang en intensiteit van de ondersteuning is afhankelijk van de mate van beperkingen die de cliënt ondervindt.

Naast de maatwerkvoorziening die aan de cliënt kan worden toegekend kan ook aan de personen uit diens sociale netwerk ondersteuning worden geboden. Het resultaat van die ondersteuning is gericht om hen in staat te stellen om te gaan met (de gevolgen van) de beperkingen van de cliënt.

Lid 4

Als cliënten (dreigen) in crisis (te) komen, mag een zorgaanbieder direct extra uren zorg inzetten. Deze uren en de termijn hiervan zijn gelimiteerd op respectievelijk 14 uur per week voor maximaal 6 weken. De reden hiervan is dat als er meer uren ingezet moeten worden, dit feitelijk zou moeten leiden tot een spoedopname in een instelling. De feitelijke omvang en duur van de extra inzet in een individuele situatie is ter beoordeling van de aanbieders.

De aanbieder kan hiervoor een 315 (verzoek toewijzing) bericht via iWmo aan de gemeente sturen. De gemeente zal vervolgens direct en zonder dat er een melding door de desbetreffende cliënt is gedaan een 301 bericht (toewijzing indicatie) via iWmo aan de aanbieder sturen. De extra geleverde crisiszorg kan vervolgens op deze grond gefactureerd worden.

Door de gemeente zal ook geen onderzoek worden gedaan naar de noodzaak van de inzet. Ook niet achteraf. Er wordt hiervoor dan ook geen beschikking afgegeven omdat er geen ondertekend onderzoeksverslag aanwezig is.

De zorgaanbieder monitort gedurende die 6 weken of er structureel uitbreiding nodig is. Zo ja, dan moet hiervoor een melding worden gedaan, omdat de 6 weken termijn niet wordt verlengd. Er kan uiteraard wel weer bij een nieuwe crisis op termijn de 6 weken extra ambulante begeleiding worden ingezet. De gemeente monitort de crisisprocedure bij de kwartaalgesprekken met de zorgaanbieders.

Artikel 9.3 Resultaten en omvang kortdurend verblijf

Lid 1

Als bij de mantelzorger van de cliënt de balans tussen draagkracht en draaglast is verstoord of verstoord dreigt te raken, dan is er reden om voor cliënt een kortdurend verblijf buiten de thuissituatie mogelijk te maken. Dit kortdurend verblijf kan plaatsvinden in een instelling.

Artikel 9.4 Doel, resultaten en omvang dagopvang

De ondersteuning bij deelname aan dagopvang kan gericht zijn op verschillende resultaten. In dit artikel zijn de belangrijkste opgenomen. Dit betekent dat ook andere resultaten kunnen worden nagestreefd. In de verordening staat dus geen limitatieve opsomming van resultaten. De ondersteuning bij maatschappelijke deelname wordt toegekend opdat de cliënt zo lang mogelijk zelfstandig in de eigen leefomgeving kan blijven wonen en kan blijven deelnemen aan het maatschappelijk leven.

Artikel 9.5 Ondersteuning jongvolwassenen 18-23 jaar

Voor de jongvolwassenen zijn uiteraard dezelfde resultaten van belang. Vaak spelen hier echter met name opvoed- en opgroei problemen waarmee (vaak binnen het gezinsverband) rekening gehouden moet worden. Bovendien zijn niet alle jongeren op hun 18e jaar toe aan reguliere Wmo ondersteuning, maar moet er soms gezorgd worden voor een 'zachte' landing van uit de Jeugdwet. Hier zijn specifieke producten voor ingekocht. Een soepele overgang van de Jeugdwet naar de Wmo is hiermee gewaarborgd.

Artikel 9.6 Criteria maatschappelijke ondersteuning

Dit artikel bepaalt dat geen ondersteuning wordt toegekend indien sprake is van gebruikelijke hulp. Bij begeleiding zal het overigens meestal gaan om boven gebruikelijke hulp.

HOOFDSTUK 10 ONDERSTEUNING GERICHT OP HET GEBRUIK VAN DE WONING

In dit hoofdstuk van de verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn beperkingen op het gebied van wonen op te lossen, te verminderen of weg te nemen. Verder zijn bepalingen opgenomen waarin het college aanvragen kan weigeren.

Er wordt altijd eerst onderzocht of algemeen gebruikelijke of algemene voorzieningen een oplossing kunnen bieden voor het wegnemen van de beperkingen.

Artikel 10.1 Resultaat woonvoorziening

Het college kan een maatwerkvoorziening toekennen in de vorm van een woonvoorziening. Denk bijvoorbeeld aan een woningaanpassing of een speciale douchestoel. Daarnaast kan een maatwerkvoorziening worden toegekend zodat de cliënt zich in en om de woning kan verplaatsen. Denk bijvoorbeeld aan een traplift.

Het te bereiken resultaat van de toe te kennen maatwerkvoorziening bestaat uit het normale gebruik van de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft. Het gaat daarbij om het kunnen gebruiken en bereiken van de elementaire woonruimten voor de dagelijkse levensverrichtingen (het normale gebruik van de woning). Daaronder worden in ieder geval verstaan het kunnen bereiden van maaltijden, verrichten van de persoonlijke hygiëne (wassen en toiletgang) en kunnen slapen (bereiken van de slaapkamer). Onder omstandigheden van het individuele geval kan het te bereiken resultaat tevens betrekking hebben op de berging, de toegang tuin of balkon van de woning (toegang en doorgang). Verwezen wordt naar de begripsbepalingen van een woning en het normale gebruik van de woning in de verordening.

Artikel 10.2 Criterium woonvoorziening

Dit artikel bepaalt dat de te verlenen maatwerkvoorzieningen van dit hoofdstuk slechts worden toegekend voor zover deze betrekking hebben op het normale gebruik van de woning.

Artikel 10.3 Aanvullende criteria woonvoorziening

Lid 1

Woningaanpassingen worden slechts toegekend aan een zelfstandige woning die in de gemeente Haarlem staat, zie begripsbepaling van de verordening. Bij woningaanpassingen gaat het doorgaans om aanzienlijke kosten. Daarom is een vereiste dat de woning voorlopig (minstens 5 jaar) in stand blijft.

Lid c

De gemeente heeft een drempel van € 10.000,- ingebouwd, waarboven wordt onderzocht of een verhuizing naar een andere adequate woning binnen een medisch aanvaardbare termijn haalbaar is. Indien haalbaar, wordt de woningaanpassing afgewezen en wordt de inwoner gewezen op de mogelijkheden bij het zoeken van een nieuwe adequate woning. Inwoners krijgen dan een pakket van eisen waar de nieuwe woning aan moet voldoen en een bijdrage in de verhuiskosten indien ze verhuizen vanuit een zelfstandige woonruimte of woning.

Lid 2

Uit de jurisprudentie van de Central Raad van Beroep is gebleken dat er belangrijke redenen zijn waarom cliënten niet kunnen verhuizen. Hier houden we rekening mee. De gemeente kan dan het zogeheten primaat (dat is de voorkeur voor) van de verhuizing niet aan een inwoner opleggen. Maar zal de woning aan moeten passen aan de eisen gelet op de persoonskenmerken van de desbetreffende cliënt, ook als het bedrag van € 10.000,- wordt overschreden.

Het gaat dan om de volgende belangenafweging :

1. De aanwezigheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen
2. Kostenvergelijking tussen aanpassen en verhuizen
3. Andere woning moet binnen medisch aanvaardbare termijn beschikbaar zijn
4. Sociale omstandigheden
5. Afstemming met andere voorzieningen
6. Werksituatie
7. Verandering in woonlasten
8. Wooncomfort
9. Is de cliënt huurder of eigenaar van de woning
10. De wil van de cliënt om te verhuizen

Lid 3

Door dit artikel zijn enerzijds alle woonsituaties die niet gericht zijn op een permanent zelfstandig hoofdverblijf uitgesloten. Anderzijds zijn er situaties uitgesloten waarbij gezien de aard van het soort gebouw verondersteld mag worden dat bepaalde voorzieningen standaard aanwezig zijn.

Of woongebouwen voor gehandicapten- en/of ouderen zijn bedoeld, blijkt niet alleen uit de bestemming, maar ook uit de bewoners zelf. Indien een gebouw voornamelijk bewoond wordt door ouderen en/of gehandicapten wordt die bestemming aangenomen. Dit kan het geval zijn wanneer meer dan de helft

van de bewoners ouder is dan 55 jaar en/of beperkingen heeft. Uit de jurisprudentie blijkt wel dat er zware eisen kunnen gelden om aan te nemen dat een woongebouw specifiek is gericht op mensen met beperkingen. De woningeigenaren zijn dan zelf verantwoordelijk voor het realiseren van een zogenaamde basisoutillage aan voorzieningen aan of in deze gebouwen. Denk hierbij aan de woonvoorzieningen Hildebrand en Rosorum, maar ook voor andere woonvoorzieningen waar overwegend senioren wonen, geldt dit.

Lid 4

Het spreekt voor zich dat de reikwijdte van de verordening bij het verlenen van een woonvoorziening zich beperkt tot de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft. De toevoeging 'zal hebben' is opgenomen om cliënten niet de mogelijkheid te ontnemen naar de gemeente te kunnen verhuizen. Wel zal de cliënt bij de keuze van een woning nadrukkelijk rekening moeten houden met de zijn beperkingen.

Lid 5

Hierin worden een aantal situaties bepaald waarin het college de aanvraag om een maatwerkvoorziening kan weigeren. Hieraan ligt het beginsel van de eigen verantwoordelijkheid ten grondslag waaronder begrepen de omstandigheden die in de risicosfeer van de cliënt liggen. Bij gemeenschappelijke ruimten geldt dat voorzieningen hier niet geplaatst worden als die om veiligheids- en uitvoeringstechnische redenen niet verantwoord is.

Lid 5 onder a

Het kan voorkomen dat de cliënt verhuist terwijl daar gelet op de beperkingen in het normale gebruik van de woning geen aanleiding voor was. Een ander voorbeeld is als wordt verhuisd van een adequate naar een - gelet op de beperkingen in het normale gebruik van de woning - inadequate woning. Is de verhuizing geen gevolg van beperkingen in het normale gebruik van de woning en bestond er geen belangrijke reden om te verhuizen, dan weigert het college een voorziening. Als belangrijke redenen kunnen worden aangemerkt: samenwoning, huwelijk en het aanvaarden van werk. In geval van samenwoning of huwelijk houdt het college ook rekening met de keuze die de cliënt maakt in welke woning hij gaat samenwonen. Ook in dat geval moet er een belangrijke reden zijn waarom hij naar de woning verhuist waar mogelijk meer aanpassingen moeten worden verricht. Het college betreft daarbij ook de mogelijkheden die van de 'partner' van de cliënt kunnen worden overgenomen.

Lid 5 onder b

Is de cliënt niet verhuisd naar de voor hem/haar beschikbare meest geschikte woning, dan wordt de maatwerkvoorziening in beginsel afgewezen. Het college wordt namelijk de mogelijkheid ontnomen om nog te kunnen bepalen wat de goedkoopst passende bijdrage had kunnen zijn. Onder deze bepaling zijn ook begrepen de aankoop van een woning of een kavel dan wel andere onomkeerbare handelingen zonder dat voorafgaande daaraan contact is opgenomen met het college. Door dat na te laten, bijvoorbeeld door bij het college te informeren naar de mogelijkheden van maatschappelijke ondersteuning, brengt de cliënt zich in een lastige bewijspositie. De aantoonplicht dat er geen (andere) geschiktere beschikbare woningen waren, ligt in eerste instantie bij de cliënt; het behoort tot zijn rekening en risico. Als de cliënt dit niet kan aantonen, kan het college de aanvraag om een woonvoorziening afwijzen. Het college kan vooraf schriftelijk toestemming verlenen om te verhuizen naar een inadequate woning. In dat geval is een afwijzing op grond van lid 4 onder b vanzelfsprekend niet aan de orde.

Lid 5 onder f en g

Aan deze afwijzingsgrond(en) ligt het beginsel van de eigen verantwoordelijkheid ten grondslag. Net als ieder ander is de cliënt verantwoordelijk om zaken als achterstallig onderhoud aan diens woning zelf op te lossen. Daaronder worden ook de eisen verstaan die redelijkerwijs aan een woning mogen worden gesteld. Indien het een eigen woning betreft spreekt dat voor zich. Ingeval van een huurwoning ligt het op de weg van de cliënt om de verhuurder hiervoor aansprakelijk te stellen. Indien een woning wordt gerenoveerd, houdt de cliënt rekening met huidige en verwachte toekomstige beperkingen.

Artikel 10.4 Hoofdverblijf in een instelling

Lid 1

Onder de voormalige Wet voorzieningen gehandicapten en de Wmo 2007 waren AWBZ-bewoners (thans: Wlz) uitgesloten van het recht op woonvoorzieningen. Een bovenwettelijke uitzondering hierop werd door gemeenten gemaakt voor het bezoekbaar maken van de woning van ouders, partner of eventueel andere familieleden. Er wordt in principe maar één woning bezoekbaar gemaakt. Deze uitzondering was dan gebaseerd op de Verordening. De optie van het bezoekbaar maken is ook in deze verordening opgenomen.

Lid 2

In dit lid wordt aangegeven wat onder 'bezoekbaar maken' wordt verstaan.

HOOFDSTUK 11 ONDERSTEUNING GERICHT OP VERPLAATSEN BINNEN DE LEEFOMGEVING

Artikel 11.1 Maatschappelijke ondersteuning

Lid 1

Het college kan een maatwerkvoorziening toekennen in de vorm van een voorziening voor het zich kunnen verplaatsen in de leefomgeving gericht op zelfredzaamheid en participatie.

Lid 2

Dit lid bepaalt wat de reikwijdte is van de leefomgeving. Onder de leefomgeving in het kader van dit hoofdstuk wordt 20 tot 25 kilometer rondom de woning als redelijk aangenomen. Het college kan daar in het individuele geval van afwijken, maar voor bovenregionaal vervoer is er een andere passende voorziening, namelijk de Valys.

Artikel 11.2 Resultaat verplaatsingsvoorziening op de lange afstand

Het eerste lid bepaalt met welk doel de verplaatsingsvoorziening wordt verstrekt. Met het zich kunnen verplaatsen in de leefomgeving wordt de cliënt in de gelegenheid gesteld sociale contacten te onderhouden. Het uitgangspunt is dat maximaal 2000 kilometer per jaar kan worden afgelegd. Hiermee voldoet de gemeente ruimschoots aan de vereisten uit de jurisprudentie die aangeeft dat 1.500-2.000 km voldoende is. Dit betekent echter niet dat er in het individuele geval niet meer of minder mogelijk zou kunnen zijn. Het college is immers gehouden maatwerk te leveren en is daarom bevoegd in individuele gevallen af te wijken naar beneden of naar boven. Dat kan (ook) het geval zijn als er meer dan één verplaatsingsvoorziening wordt verleend. De verplaatsingen kunnen immers betrekking hebben op de korte, de middellange en op de langere afstand binnen de leefomgeving van de cliënt.

Onder overige verplaatsingen in het kader van het leven van alledag kunnen ook verplaatsingen voor vormen van dagbesteding in de sociale basis vallen. Bij vastgestelde (grote en reële) behoefte aan dagbesteding in de sociale basis en andere sociale vervoersbehoeften kan het kilometer budget verhoogd worden naar maximaal 2.500 km per jaar voor regionaal vervoer.

Voor er wordt verhoogd zal in overleg met de inwoner wel gekeken worden naar voorliggende mogelijkheden als de Valys, mogelijkheden via de Rolmobiel en/of de vrijwillige vervoersdiensten.

Lid 1 onder d

Ten aanzien van de dagelijkse noodzakelijke verplaatsingen in en rondom de woning kan een rolstoel of ander verplaatsingsmiddel worden verstrekt.

Lid 1 onder f

Voor de sportvoorziening geldt bovenstaande uiteraard niet. Deze voorziening ziet op het kunnen uitoefenen van een sport en kan naast een andere vervoersvoorziening verstrekt worden. Om hiervoor in aanmerking te kunnen komen, dient een cliënt aan te tonen dat sprake is van regelmatige sportbeoefening.

Voor topsport of sport op hoog niveau geldt dat hiervoor sprake is van voorliggende mogelijkheden voor een sportvoorziening op basis van sponsoring en mogelijkheden via diverse fondsen.

Een sportvoorziening is noodzakelijk als de cliënt door sportbeoefening beter in staat is te participeren. Ook kan sportbeoefening bijdragen aan de zelfredzaamheid: het draagt bij aan de verbetering van de conditie en vertrouwen in zichzelf en kan eraan bijdragen dat de cliënt zijn eigen mogelijkheden en vaardigheden (her)ontdekt.

Daarnaast moet er sprake zijn van meerkosten bij de sportbeoefening als gevolg van de beperking. Bijvoorbeeld doordat hij een speciale sportvoorzieningen nodig heeft. Omdat de sportvoorziening moet bijdragen aan zijn zelfredzaamheid en participatie, kan een sportvoorziening alleen worden verstrekt als de sport regelmatig wordt beoefend.

Artikel 11.3 Criterium verplaatsingsvoorziening op de lange afstand

Onder lange afstand wordt verstaan de afstand van 5 tot 20 a 25 kilometer.

Voorbeelden van maatwerkvoorzieningen voor de hier genoemde afstanden zijn de Regiorijder, het persoonsgebonden budget voor lokale verplaatsingen en de aanpassing aan de eigen auto.

Dit artikel is een Lex specialis van artikel 5.2 lid 2 sub b: het openbaar vervoer is een (wettelijk) voorliggende voorziening op de maatwerkvoorzieningen voor de langere afstanden.

HOOFDSTUK 12 OPVANG, WONEN EN HERSTEL

Artikel 12.2 Resultaten beschut en beschermd wonen

Beschermd of beschut wonen wordt geboden aan mensen met een psychiatrische achtergrond. Psychiatrische kwetsbaarheid kan belemmeren op enkele of meerdere levensgebieden waardoor zij minder in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving. Het gaat om personen bij wie op participatie gerichte ondersteuning vanuit een beschermende woonomgeving centraal staat. De doelstellingen van beschermd wonen zijn herstel en stabilisatie van het gewone leven, veilig gezond wonen,

het bevorderen van zelfredzaamheid, eigen kracht leren ontwikkelen en inzetten en vermaatschappelijking (gelijkwaardig burgerschap).

Beschut- of beschermd wonen omvat een traject op maat voor Inwoners met psychiatrische en/of psychosociale problematiek en/of lvb-problematiek (lvb = licht verstandelijke beperking) die ondersteuningsvragen hebben ten aanzien van én het wonen én het herstellen. Samen met de cliënt en eventueel (wettelijk) vertegenwoordigers of zorg-ondersteuners wordt een arrangement op maat vastgesteld. Een arrangement op maat is van toepassing op de cliënten die niet volledig zelfstandig in de thuissituatie kan wonen en/of de cliënten die baat heeft bij het wonen in de nabijheid van andere cliënten en bij begeleiding. Een arrangement op maat is een hersteltraject bestaande uit een arrangement op basis van één of meerdere van in totaal 9 resultaatgebieden van de zelfredzaamheidsmatrix en de daarbij vastgestelde intensiteitstrede op basis van de persoonskenmerken van de cliënt. De systematiek hiervoor is door het college verder uitgewerkt in de Uitvoeringsregels.

Artikel 12.3 Resultaten maatschappelijke opvang

Gemeente Haarlem is centrumgemeente voor maatschappelijke opvang van de regio IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer. Vanuit die taak worden cliënten opgevangen die dakloos zijn en als gevolg van verminderde zelfredzaamheid niet in staat zijn in onderdak kan te voorzien.

Artikel 12.4 Resultaten opvang slachtoffers van huiselijk geweld

Voor slachtoffers van huiselijk geweld gelden afwijkende criteria. Het uitgangspunt is dat, als opvang noodzakelijk is omdat de thuissituatie niet veilig is en de betrokkene niet zelf in alternatieve huisvesting kan voorzien, aanvragers worden opgevangen in de gemeente waar zij wonen. Opvang in de eigen gemeente is kansrijker omdat dan het bestaande sociale netwerk kan blijven worden aangesproken. Er kunnen echter zwaarwegende omstandigheden zijn voor opvang buiten de eigen gemeente. Het kan dan gaan om redenen van veiligheid, of om situaties waar acuut opvang geboden is maar de gemeente van herkomst op dat moment geen plek beschikbaar heeft. Als sprake is van huiselijk geweld tegen een persoon of tegen leden van het gezin van de persoon en er is geen opvang noodzakelijk, is ambulante hulpverlening mogelijk.

Artikel 12.6 lid 2

De cliënt moet zich houden aan de huisregels van de maatschappelijke opvang. Grensoverschrijdend en/of agressief gedrag wordt niet getolereerd. In het uiterste geval kan de opvanginstelling een cliënt (tot maximaal) een maand schorsen.

Artikel 12.7

Het gaat hier om geweld dat door iemand uit de huiselijk kring van het slachtoffers wordt gepleegd zoals (ex-)partners, familieleden en huisvrienden. Het kan gaan om lichamelijk, psychisch of seksueel geweld. Het kan (ex-)partnergeweld, eer gerelateerd geweld, kindermishandeling, verwaarlozing van ouderen of geweld tegen ouders betreffen).

AFDELING V OVERIGE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 13 BIJDRAGE IN DE KOSTEN

Artikel 13.1 Maatwerkvoorziening

Lid 1

Voor de maatwerkvoorziening is de cliënt een bijdrage in de kosten verschuldigd. Als cliënt de beschikking heeft over een maatwerkvoorziening in natura, maar deze niet daadwerkelijk gebruikt, moet hij ook een eigen bijdrage betalen. De bijdrage in de kosten wordt opgelegd en geïnd door de CAK volgens de regels van het landelijke Uitvoeringsbesluit.

Lid 2

Voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van de cliënt die jonger is dan 18 jaar mag het college geen bijdrage in de kosten opleggen. Er is een uitzondering in geval een woningaanpassing - die tot waardevermeerdering van een woning leidt- wordt verleend. De bijdrage in de kosten is verschuldigd door de personen genoemd in het tweede lid. Bij woningaanpassingen voor minderjarigen worden de kosten aan het adres van de wettelijke ouder(s) of verzorger(s) doorberekend.

Lid 3

In dit lid worden de voorzieningen genoemd waarvoor geen eigen bijdrage betaald hoeft te worden.

Artikel 13.3 Algemene voorziening

Activiteiten die deel uitmaken van de sociale basis zijn vooral gericht op versterken van zelfredzaamheid en participatie. De deelname aan deze activiteiten is voor iedereen vrij toegankelijk en er is geen beschikking voor nodig, zoals wel het geval is bij maatwerkvoorzieningen. Het is mogelijk dat mensen

zowel gebruik maken van een algemene voorziening uit de basis infrastructuur als van een maatwerkvoorziening.

Instellingen hebben er belang bij de toegang tot hun voorzieningen en activiteiten zo laagdrempelig mogelijk te houden. De instellingen zijn zelf verantwoordelijk voor de kosten die zij in rekening brengen voor deelname aan hun activiteiten. Deze deelnemersbijdragen zijn kostendekkend en betreffen normale 'gebruikskosten' (kopje koffie, drankje, gebruik van biljart, materiaalkosten etc.). Deze kosten liggen over het algemeen lager dan commerciële prijzen.

Artikel 13.4 Kostprijs voor berekening bijdrage in de kosten

Dit artikel bepaalt wat onder de kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura, een persoonsgebonden budget en een algemene voorziening wordt verstaan. De kostprijs is bepalend voor de hoogte van de bijdrage in de kosten die de cliënt moet betalen. De bijdrage in kosten voor een maatwerkvoorziening mag niet hoger zijn dan de kostprijs. De cliënt betaalt dus niet meer dan de gemeente zélf verschuldigd is voor de maatwerkvoorziening. Indien aan een cliënt een persoonsgebonden budget is verstrekt, is de kostprijs gelijk aan de hoogte van dat budget. De bijdrage in de kosten -bij gebruik van een algemene voorziening- is nooit meer dan een kostendekkende –dus niet commerciële- bijdrage.

Lid 3

De kostprijs van een traplift wordt vastgesteld op € 4.000,- per verstrekking. Dit heeft als achtergrond dat trapliften ook worden verstrekt op basis van opnieuw verstrekking van gebruikte trapliften. De kostprijs van de trapliften is hiermee variabel, omdat zowel oudere, reeds gebruikte als nieuwe (duurdere) trapliften worden verstrekt.

Om het voordeel van her verstrekking aan alle inwoners aan wie een traplift wordt verstrekt ten goede te laten komen, is een gemiddelde prijs berekend. Over de verstrekkingen van de afgelopen 5 jaar is een gemiddelde tarief vastgesteld van € 4.000,- per verstrekking.

Artikel 13.5 Vaststelling en inning van bijdrage voor opvang

Deze bepaling is gebaseerd op 2.1.4 lid 7 van de wet. De eigen bijdrage is verschuldigd voor iedere dag of gedeelte van een dag, waarop de cliënt gebruik maakt van de voorziening.

Voor alle nachtopvangvoorzieningen geldt voor volwassenen hetzelfde tarief, berekend per nacht. Voor alle nachtopvangvoorzieningen voor zwerfjongeren geldt een lager tarief dan voor volwassenen, berekend per nacht.

Voor de maatschappelijke opvang is een eigen bijdrage verschuldigd, met uitzondering van de opvang voor jongeren en de BedBroodBad-regeling voor uitgeprocedeerde asielzoekers.

Voorwaarde voor opvang is dat de cliënt de geldende eigen bijdrage hiervoor betaalt. Als de cliënt geen inkomen heeft bij aanvang van de opvang, wordt een betalingsregeling met de cliënt afgesproken. Heeft de cliënt inkomen en betaalt hij de eigen bijdrage niet dan kan dit reden zijn voor beëindiging van de opvang als er geen redenen zijn waarom hij niet zou kunnen betalen.

HOOFDSTUK 14 Tegemoetkoming meerkosten personen met beperking of chronische problemen

Inwoners met een inkomen tot het niveau van de Haarlem Pas komen in aanmerking voor de gemeentelijke zorgpolis, op grond waarvan onder bepaalde voorwaarden de Wmo eigen bijdrage vergoed kan worden.

HOOFDSTUK 15 TOEZICHT EN HANDHAVING

Artikel 15.1 Nieuwe feiten en omstandigheden

In de wet is de inlichtingenplicht geregeld. Inlichtingen van de cliënt zijn voor het college van belang om te kunnen beoordelen of ondersteuning (nog steeds) nodig is. Voor de cliënt moet redelijkerwijs duidelijk zijn dat de inlichtingen van invloed kunnen zijn op het recht op de voorziening, dan wel de aard, hoogte of duur daarvan.

Artikel 15.2 Herziening of intrekking

Het artikel benoemt situaties waarin het college kan overgaan tot herziening of intrekking van het pgb voor een dienst wanneer de cliënt verblijft buiten het hoofdverblijf.

Het gaat in alle gevallen om een bevoegdheid van het college (kan-bepaling). Bij de toepassing van de bepalingen van dit artikel hoort een afweging tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen.

Artikel 15.3 Wangedrag en onzorgvuldig gebruik

Het komt voor dat cliënten zich ernstig misdragen tegen medewerkers van zorgaanbieders of oneigenlijk gebruik maken van verstrekte voorzieningen zoals scootmobielen. Voor die gevallen is voorzien in de mogelijkheid van het nemen van al dan niet tijdelijke maatregelen. Uiteraard dient daarbij de ondersteuningsbehoefte van cliënt betrokken te worden.

Artikel 15.4 Fraudepreventie

Het college zet in op fraudepreventie. De in dit artikel opgenomen maatregelen zijn de basis voor het Handhavingsplan.

Onder a

Een voorbeeld van algemene voorlichting is het communiceren in huis- aan- huis bladen over verrichte handhavingsacties en de uitkomsten hiervan. Vanzelfsprekend is deze communicatie anoniem, dus niet herleidbaar tot bepaalde cliënten.

Onder b

Van belang is dat er een grondige toets plaatsvindt aan de voorkant. Deze toets betreft ingeval van een persoonsgebonden budget:

- de regiemogelijkheden van cliënt of degene die de cliënt daarvoor wenst in te schakelen;
- de kwaliteit van het door de cliënt te overleggen pgb-plan.

Artikel 15.5 Controle persoonsgebonden budgetten

Het college houdt het recht om de verstrekte persoonsgebonden budgetten te controleren. Noch de Wmo 2015 noch het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 schrijft voor op welke wijze de gemeente de verantwoording en controle van een persoonsgebonden budget moet inrichten. Het is aan de gemeente om te bepalen of ze de verantwoording en controle wil inrichten en zo ja, op welke wijze ze dat doet. De besteding van het pgb kan door het college eenmalig bij een zaak en kan periodiek gecontroleerd worden bij diensten en andere periodieke betalingen. Bij de controle beoordeelt het college of de cliënt nog voldoet aan de criteria om voor een persoonsgebonden budget in aanmerking te komen.

Bij de controle op de besteding wordt de kwaliteit van de geboden diensten beoordeeld en of hiermee de beoogde resultaten worden behaald. Deze beoordeling vindt plaats tijdens evaluatiemomenten.

Deze evaluatiemomenten betreffen maatwerk. Bij de ene cliënt kan dit bijvoorbeeld halfjaarlijks zijn en bij de andere cliënt één maal in de vijf jaar of zelfs helemaal niet.

HOOFDSTUK 16 KWALITEIT

Artikel 16.1 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

Deze bepaling is een uitwerking van artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet. In dit artikel staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen.

De Wmo 2015 maakt de gemeenten integraal verantwoordelijk voor de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning, de handhaving en het toezicht. De wet bevat een basishouding voor kwaliteit van voorzieningen die aanbieders direct bindt (zie hoofdstuk 3 van de wet), waaronder begrepen de eisen over de deskundigheid van beroepskrachten.

De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeente om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning. Die standaarden kunnen als richtinggevend kader voor gemeenten dienen. Uitgangspunt hierbij is dat deze standaarden de benodigde ruimte voor maatwerk mogelijk maken, om goed in te kunnen spelen op de situatie van de cliënt. Er is een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen in dit artikel uitgewerkt. Het jaarlijkse verplichte cliëntervaringsonderzoek (art. 2.5.1. van de wet) en de mogelijkheid om toezicht te laten uitvoeren door de daarvoor aangewezen toezichthouder (art. 6.1.) dragen eraan bij dat het college kan toezien op de kwaliteit.

Artikel 16.2 Verhouding prijs-kwaliteit van voorziening geleverd door derden

De gemeenteraad is verplicht om in de verordening regels op te stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van diezelfde voorziening. In de Wmo 2015 is hierover opgenomen dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld om deze verplichting van de gemeenteraad en het college nader te concretiseren.

In artikel 5.4 van de Algemene Maatregel van Bestuur Inkoop maatschappelijke ondersteuning wordt de concretisering geregeld door de kostprijs-elementen van een reële prijs te definiëren en de plaats van een reële prijs in de aanbestedingsprocedure te regelen. Het artikel heeft tot doel dat een gemeente een reële prijs vaststelt voor een Wmo- dienst, waarmee de aanbieder kan voldoen aan de gemeentelijke eisen aan de kwaliteit en continuïteit van deze dienst en de aanbieder kan voldoen aan de arbeidsrechtelijke verplichtingen aan de beroepskracht die deze dienst verleent aan de cliënt.

Reële prijs

Het eerste lid regelt dat de gemeenteraad in ieder geval in de verordening vastlegt dat het college een reële prijs vaststelt voor diensten die door derden worden geleverd en dat deze prijs geldt als ondergrens in de aanbestedingsprocedure en in de overeenkomst met de aanbieder. Het college stelt een reële

prijs vast overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van de dienst. Tevens dient bij de vaststelling van de reële prijs rekening te worden gehouden met de continuïteit in de hulpverlening.

De AMvB bevat geen landelijke kwantitatieve normering van de verschillende kostprijs-elementen en stelt geen vaste minimumprijs of een prijs die voor alle gemeenten gelijk moet zijn vast. De bevoegdheid hiervoor ligt bij het college. Het college is niet verplicht aan iedere aanbieder de specifieke kostprijs die de aanbieder zelf hanteert te betalen.

Uitvoering

Het college moet tot een reële prijs komen in relatie tot de kwaliteit en deskundigheid. Dit vraagt om een zorgvuldig proces vanuit de gemeente en openheid vanuit de aanbieders over de kosten die zij maken bij het leveren van een dienst. Het college kan de aanbieders vragen om in hun offertes/ bestek toe te lichten hoe zij invulling geven aan kwaliteits-, deskundigheids-, en continuïteitseisen en normering van de kostprijs-elementen door de aanbieder. Op deze wijze kan het college toetsen of de zorgaanbieder voldoet aan de eisen voor een reële prijs en inzicht te krijgen in de kostenopbouw van de aanbieder.

Verantwoordelijkheid aanbieders

Van aanbieders wordt verwacht dat zij op een reële wijze inschrijven voor de opdracht, daarbij een reële kostprijs hanteren waarmee ze kwalitatief goede hulp of voorzieningen kunnen bieden en handelen in de lijn van goed werkgeverschap en de geldende wet- en regelgeving.

Artikel 16.3 Klachtregeling voor maatwerkvoorzieningen

Lid 1

In dit lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet. Hierin staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet). De gemeente laat de aanbieders vrij hoe de regeling vorm te geven.

In de Memorie van toelichting staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan de klacht bijvoorbeeld gaan over de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning. Het kan dan gaan over de deskundigheid van de medewerker, een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder.

Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

Lid 2

In het tweede lid zijn een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de klachtregeling door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 16.4 Externe medezeggenschapsregeling

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de wet. Hierin staat dat in ieder geval moet worden bepaald voor welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder - die voor de gebruikers van belang zijn - is vereist.

In dit artikel gaat het dus om medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder. Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmcz werd inspraak tegenover de aanbieder reeds verwezenlijkt via de cliëntenraad. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels geheel aan gemeenten overgelaten.

Artikel 16.5 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de wet is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt artikel 16.5 dat er door het college wordt voorzien in een regeling voor het doen van meldingen en dat de door gemeente aangestelde Toezichthouder Wmo deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld. Overeenkomstig het vierde lid kan het college bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

HOOFDSTUK 17 MANTELZORGWAARDERING EN INSPRAAK

Artikel 17.1 Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Naast de algemeen toegankelijke voorzieningen voor mantelzorgondersteuning (zoals lotgenotengroepen, trainingen en workshops voor mantelzorgers) kunnen mantelzorgers individueel ondersteund worden in de sociale basis. Er wordt geen individuele jaarlijkse financiële waardering voor mantelzorgers gegeven, maar geïnvesteerd in collectieve en individuele ondersteuning en een breed aanbod aan respijtvoorzieningen. Ook wordt er jaarlijks een evenement georganiseerd op de jaarlijkse Dag van de Mantelzorger.

Artikel 17.2 Inspraak

In dit artikel wordt verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er voor het Wmo-beleid eenzelfde inspraakprocedure geldt als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

HOOFDSTUK 18 SLOTBEPALINGEN

Artikel 18.1 Hardheidsclausule

Er kunnen omstandigheden zijn dat moet worden afgeweken van een bepaling in de verordening met een rechtstreekse verwijzing naar artikel 2.3.5 van de wet. Te verwachten is dat een beroep op de hardheidsclausule minder vaak zal voorkomen. Er vindt immers -op basis van artikel 2.3.2 van de wet-standaard al een zorgvuldige beoordeling plaats waarbij met alle persoonlijke omstandigheden rekening wordt gehouden. De hardheidsclausule wordt in deze verordening niettemin gehandhaafd als vangnet voor al die situaties waarbij toepassing van de verordening leidt een onbillijke situatie.

Het afwijken van de verordening kan alleen ten gunste en nooit ten nadele van de cliënt. In het algemeen geldt dat de cliënt gemotiveerd moet aangeven dat zijn situatie bijzonder is. Hij zal dat ook nader moeten onderbouwen.

Beroep op afwijking van beleidsregels kan dus, mits het gaat om bijzondere omstandigheden en het gaat om onevenredige gevolgen bij toepassing hiervan.(artikel 4:84 Awb).

Alle omstandigheden van het geval moeten in samenhang worden beoordeeld zijn er onevenredige gevolgen? én

Gaat het om bijzondere omstandigheden of een combinatie van (al dan niet onvoorziene) omstandigheden

Hierdoor blijft de precedentwerking beperkt.

Artikel 18.2 Indexering

Deze bepaling maakt het mogelijk om de bedragen die gebaseerd zijn op deze verordening te indexeren. Of daarvoor bijvoorbeeld de consumentenprijsindex (cpi) van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) wordt genomen, of een andere index, kan per voorziening door het college worden bepaald. Persoonsgebonden budgetten worden niet geïndexeerd. Bij elke nieuwe inkoop van maatwerkvoorzieningen worden hiervan de nieuwe tarieven vastgesteld.

Artikel 18.3 Intrekking huidige verordening en overgangsrecht

Lid 2

In dit lid is overgangsrecht opgenomen voor lopende voorzieningen op basis van de oude verordening.

Lid 3

In dit lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Haarlem 2020.

Lid 4

In dit lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de oude verordening – dus de Verordening maatschappelijke ondersteuning Haarlem 2018- worden afgedaan.